PROLETARI DIN TOATE ȚARILE, UNIȚI-VA!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul I Nr. 82
Marți 8 februarie 1955

4 pagini
Prețul 20 bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R

In acest număr:

Intovărășirea—mijloc important de sporire a producției agricole

Sporirea producției agricole, vegetale și animale este o sarcină de mare însemnătate pe care partidul și guvernul o pun în fața întregului popor muncitor în vederea creării unei abundențe de produse agroalimentare. In anul 1955, producția de griu și porumb va trebui să ajungă la 10 milioane de tone, va trebui sporit numărul animalelor și productivitatea lor, astfel încît să existe cantități sporite de cereale, carne, grăsimi pentru o cît mai bună aprovizionare a oamenilor muncii și materii prime pentru industria alimentară și ușoară.

Un rol important în sporirea continuă a producției agricole și a productivității la hectar îl au întovărășirile agricole.

Partidul și guvernul acordă o atenție deosebită acestei forme de cooperație agricolă de producție accesibilă maselor largi ale țărănimii muncitoare. Intărirea economico-organizatorică a întovărășirilor agricole existente și crearea de noi întovărășiri constituie unul din principalele mijloace în lupta pentru îndeplinirea sarcinilor puse de partid și guvern pe tărîmul creșterii producției agricole și atragerii țărănimii muncitoare spre formele socialiste de producție agricolă. Experiența a dovedit și dovedește pe deplin că munca în întovărășirea agricolă aduce țăranilor muncitori mari foloase. Unindu-și fișiile lor răzlețite de pămînt în tarlale mari, țăranii întovărășiți pot să folosească pe scară largă mașinile și tractoarele puse la îndemînă de stat prin S.M.T.-uri, pot să aplice metodele agrotehnice avansate, condiție de primă însemnătate pentru obținerea de recolte sporite la hectar.

In întovărășirea agricolă pot fi folosite mai bine animalele și uneltele întovărășiților, precum și munca oamenilor. Prin munca unită a întovărășiților, o serie de lucrări agricole care cer mobilizarea într-un timp scurt a unui mare număr de brațe de muncă, unelte, atelaje etc. pot fi făcute la timp și în condiții mult mai bune. Avînd posibilitatea să folosească din plin mijloacele mecanizate ale S.M.T.-ului pe tarlale întinse de teren, să aplice întregul complex de metode agrotehnice și executînd în comun principalele lucrări agricole, întovărășiții din multe regiuni ale țării au izbutit să culeagă recolte bogate neîntîlnite prin partea locului. Așa, de pildă, întovărășiții din comuna Mărăcineni, regiunea Pitești, au cules recolte medii la hectar de 6.000 kg de porumb știuleți și peste 30.000 kg de cartofi, cu 40—50 la sută mai mult decît țăranii muncitori cu gospodării individuale din aceeași comună. Mari cîștiguri au realizat numeroase întovărășiri agricole prin cultivarea de plante tehnice ca bumbac, in, sfeclă de zahăr, cînepă etc.

Intovărășirea agricolă asigură membrilor ei venituri simțitor sporite față de țăranii muncitori cu gospodării individuale. De exemplu, țăranul muncitor întovărășit Paul Ilie, din comuna Axente Sever, raionul Mediaș, a dus acasă în anul 1954 de pe cele 4 ha cu care a intrat în întovărășire 3000 kg de cereale, aproape 16.000 kg de cartofi, porumb și alte produse. Cu banii primiți din valorificarea unei părți din veniturile primite el și-a construit o casă nouă, a cumpărat mobilă, o vacă etc.

Rezultatele frumoase dobîndite de întovărășirile agricole pe tărîmul sporirii producției și al creșterii nivelului de trai al membrilor lor a convins pe numeroși țărani muncitori să pășească pe calea muncii în comun, întemeind noi întovărășiri agricole sau intrînd în cele existente. Numai în toamna anului trecut peste 500 de familii de țărani muncitori din aproape 25 sate și comune de pe cuprinsul regiunii Ploești și-au unit de bună voie fișiile lor de pămînt, alcătuind noi întovărășiri agricole.

Realizările însemnate dobîndite de întovărășirile agricole pe calea întăririi lor economico-organizatorice au fost posibile datorită faptului că ele au fost ajutate și îndrumate temeinic de către organele de partid și de stat, că s-au bucurat de ajutorul inginerilor și tehnicienilor agronomi.

Trebuie spus însă că în unele regiuni și raioane comitetele executive ale sfaturilor populare, precum și inginerii și tehnicienii agronomi subapreciază însemnătatea întovărășirilor.

Lipsa de îndrumare și de sprijin din partea organelor de stat și agricole a făcut ca în unele întovărășiri să fie încălcate prevederile statutului model. Așa, de pildă, mulți întovărășiți din raioanele Rîmnicu Sărat, Mizil și Segarcea au efectuat o serie de lucrări principale cum ar fi lucrările de însămînțări, întreținere și recoltare a culturilor în mod individual.

Multe neglijențe manifestă unele organe față de îndrumarea întovărășiților de a folosi pe scară largă metodele înaintate de lucrare a pămîntului. Aceasta are ca urmare faptul că o serie de întovărășiri ca cele din comunele Drăgșani, regiunea București, Priseaca, raionul Tîrgoviște, și altele, nu aplică metodele agrotehnice de sporire a producției agricole, cum ar fi semănatul cerealelor în rînduri încrucișate, a culturilor prășitoare în cuiburi așezate în pătrat, iar în unele locuri gunoiul de grajd nu este folosit pentru îngrășarea ogoarelor.

Inlăturarea acestor lipsuri trebuie să devină o preocupare de frunte a tuturor organelor locale ale puterii de stat, a organelor agricole, a tehnicienilor și inginerilor agronomi. Intovărășiții trebuie îndrumați cu grijă și dragoste să respecte prevederile statutului model, să-și lucreze pămîntul pe baze științifice, să dezvolte fondul de bază. Ei trebuie educați în spiritul muncii în comun și al colaborării la efectuarea diferitelor lucrări agricole.

In munca de îndrumare și sprijinire a întovărășirilor agricole trebuie să se aibă mereu în vedere faptul că întovărășirea agricolă este o formă cooperatistă de producție liber consimțită a țăranilor muncitori, iar în viața internă a întovărășirii, hotărîtoare este voința adunării obștești a membrilor ei care se călăuzesc după statutul model al întovărășirilor agricole.

Un rol însemnat în consolidarea întovărășirilor agricole revine S.M.T.-urilor. Acestea au datoria să execute pe terenurile întovărășirilor numai lucrări de bună calitate și la vreme, să le acorde sprijin organizatoric și să ajute pe întovărășiți să aplice pe scară largă metode agrotehnice înaintate pentru a obține recolte cît mai bogate. Trebuie combătută cu toată tăria lipsa de răspundere a unor S.M.T.-uri față de producția agricolă, din întovărășirile pe care le deservesc.

O sarcină actuală de cea mai mare importanță pentru întărirea economico-organizatorică a întovărășirilor agricole este antrenarea întovărășiților în executarea lucrărilor de pregătire în vederea desfășurării în bune condiții a campaniei agricole de primăvară. Tehnicienii și inginerii agronomi au datoria să fie permanent în mijlocul întovărășiților și al celorlalți țărani muncitori și să le explice că este în interesul lor să termine la timp și în bune condiții repararea inventarului agricol, pregătirea semințelor etc. deoarece de aceste pregătiri depinde în mare măsură succesul lucrărilor agricole de primăvară și deci belșugul recoltei din acest an.

In aceste zile, în întovărășirile agricole au loc adunările generale de dări de seamă și alegeri. Aceste adunări trebuie să constituie pentru fiecare întovărășire un prilej de analiză a activității desfășurate în anul care a trecut și de luare a măsurilor corespunzătoare care să ducă la înlăturarea lipsurilor, la îmbunătățirea muncii pe viitor.

O dată cu munca pentru întărirea întovărășirilor existente trebuie intensificată și acțiunea de lămurire și convingere a țăranilor de a întemeia pe baza liberului lor consimțămînt noi întovărășiri agricole. Prin cele mai variate forme și mijloace să fie larg popularizate în rîndul țăranilor muncitori foloasele pe care le au aceștia intrînd în întovărășirile agricole.

Sprijinind întovărășirile agricole în lupta lor pentru continua întărire organizatorico-economică, desfășurînd o muncă temeinică, permanentă pentru crearea unui număr cît mai mare de întovărășiri pe baza liberului consimțămînt al țăranilor muncitori, organele agricole și de stat, inginerii și tehnicienii agronomi vor aduce o contribuție însemnată la creșterea producției agricole, la educarea țăranilor muncitori în spiritul socialismului, la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii de la orașe și sate.

Primul tractor K. D. P.-35 fabricat în țara noastră

Zilele acestea la uzinele de tractoare „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin a fost terminată montarea primului tractor K.D.P.-35 pe șenile, al cincilea tip de tractor fabricat de colectivul acestor uzine. Realizat după experiența și documentația tehnică sovietică, tractorul K.D.P.-35 pe șenile poate efectua în cele mai bune condiții, pe lîngă lucrările agricole mari și lucrări de întreținere a culturilor prășitoare. Datorită dimensiunilor transversale corespunzătoare cu rîndurile plantelor prășitoare și a înălțimii de la sol, el va putea fi folosit la mecanizarea lucrărilor printre rînduri, la diverse culturi, folosind diferite tipuri de mașini și unelte suspendate ca: discuitoare, cultivatoare etc.

Peste cîteva zile se va termina montarea primului lot de 25 tractoare K.D.P.-35.

Semnînd Apelul de la Viena, poporul nostru este hotărît să apere cauza păcii

* * *

Declarația făcută de Justinian, patriarhul Bisericii Ortodoxe Romîne

Cu inima plină de părintească dragoste ne îndreptăm cuvîntul nostru către toți clericii și fiii credincioși ai Bisericii Ortodoxe Romîne, binecuvîntîndu-i și rugînd pe „Tatăl nostru carele este în ceruri" să-i călăuzească pe căile împlinirii dumnezeieștii porunci de apărare a păcii în aceste zile în care din nou se grămădesc nori negri pe cerul senin al lumii dornice de pace.

Noi știm că toți credincioșii și clericii Bisericii noastre, alături de ceilalți fii ai patriei noastre și de toate popoarele lumii, privesc cu îngrijorare la acțiunile cîrmuitorilor țărilor din Apus care, fără să țină seama de voința popoarelor lor, refac în grabă armata germană, care a semănat în atîtea rînduri moartea, ruinile și suferința pe pămîntul Europei, ce sînt încă proaspete în amintirea noastră.

De la un capăt la altul al Europei mai sînt încă ruini; în sufletele milioanelor de mame n-a încetat încă durerea grea pentru fiii uciși; din ochii milioanelor de copii orfani mai picură și astăzi lacrimi amare pentru părinții lor răpuși de gloanțe; pretutindeni se întîlnesc oameni fără brațe, fără picioare, fără vedere, victime nevinovate ale războiului hitlerist.

Cînd urmele și amintirile acestor suferințe sînt încă atît de vii în ochii tuturora, este pe deplin îndreptățită împotrivirea dîrză a tuturor popoarelor lumii față de noile svîrcoliri ale uneltitorilor la războaie și față de reinvierea armatei germane, pe care urmăresc s-o arunce iarăși asupra omenirii pașnice. Cei dornici să cucerească lumea și s-o înrobească nu se mulțumesc numai cu refacerea acestei fiare apocaliptice, dar vor mai ales să pună în ghiarele ei cele mai cumplite arme de nimicire — armele atomice — pentru a semăna moarte și pustiire.

Ei nu țin seama de cuvintele Domnului nostru Isus Hristos că „toți cei ce scot sabia, de sabie vor muri" (Matei 26, 52) și uită că naziștii, care au scos sabia asupra altor popoare, au fost înfrînți și de sabie au pierit. Ei uită cuvintele proorocului Isaia, că oricine va încerca să verse sîngele popoarelor pașnice se va prăbuși sub loviturile necruțătoare ale acestor popoare, căci „pedeapsa lui Dumnezeu îl va nimici" (Isaia 10, 20). Ei uită că armata hitleristă a fost nimicită, deși a scris pe steagurile și armele ei „Gott mit uns" (Dumnezeu este cu noi) — și nu putea să se întîmple altfel, fiindcă Dumnezeu este Domnul Păcii, iar stăpînul vrajbei și domnul războiului este diavolul.

Popoarele lumii se ridică cu hotărîre și luptă fără șovăire să împiedice dezlănțuirea unui război. Poporul nostru, care a cunoscut de două ori în 30 de ani dezastrele aduse de două războaie, dezlănțuite tot de armatele germane, se alătură cu tot sufletul la această luptă sfîntă de apărare a păcii și de stăvilire a forțelor oarbe ale războiului. De aceea, întregul nostru popor a primit cu însuflețire vestea Apelului adresat către toate popoarele lumii, la 19 ianuarie 1955, de Consiliul Mondial al Păcii, care cheamă pe toți oamenii doritori de pace să impună, prin voința lor de neînfrînt, interzicerea armelor atomice și încetarea imediată a fabricării lor.

Această chemare răspunde întru totul sfintelor năzuințe pașnice ale omenirii, care vrea să-și apere viața și munca ei. Și după cum sutele de milioane de semnături ce s-au adunat, cu cinci ani în urmă, pe Apelul de la Stockholm, au oprit mîna celor ce voiau să folosească arma atomică în războiul din Coreea — tot astfel, semnăturile ce se vor strînge acum pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii vor stăvili dezlănțuirea războiului atomic.

De aceea, noi îndemnăm din tot sufletul nostru de părinte pe clericii și credincioșii Bisericii Ortodoxe Romîne să semneze cu însuflețire Apelul Consiliului Mondial al Păcii, spre a împiedica țesătura diavoleștilor uneltiri ale dușmanilor omenirii, ale celor care calcă în picioare porunca dumnezeiască a păcii pe pămînt și a bunei voiri între oameni. Semnînd acest Apel, credincioșii noștri vor dovedi că sînt „făcători de pace", învrednicindu-se de răsplata făgăduită făcătorilor de pace, care „fii ai lui Dumnezeu se vor chema" (Matei 5, 9).

Tuturor le împărtășim binecuvîntarea noastră și rugăm pe Dumnezeu să ne ajute să înălțăm, netulburați, cîntări de slavă Stăpînului vieții, pentru viață și pentru pace. Amin.

JUSTINIAN
patriarhul Bisericii Ortodoxe Romîne

Forțele păcii sînt de nebiruit

De curînd am văzut într-o revistă două fotografii. Una din ele reprezenta cîțiva bărbați și cîteva femei purtînd pe fețele și trupurile lor cumplite răni și beteșuguri. Erau locuitori ai acelui oraș din Japonia unde a fost azvîrlită prima bombă atomică. Lor, celor scăpați cu viață, urmele rănilor le-au rămas întipărite pentru toată viața.

Cea de a doua fotografie înfățișa prima centrală electrică industrială care funcționează pe baza de energie atomică, pusă în funcțiune în Uniunea Sovietică.

Două fotografii! Ele m-au făcut să înțeleg și mai bine că energia atomică, această măreață descoperire a minții omenești poate și trebuie să fie folosită numai în scopuri pașnice și nu pentru bombe.

Alături de oamenii sovietici, de marele popor chinez, de popoarele țărilor de democrație populară, sînt milioanele de oameni cinstiți din lumea întreagă care cer cu tot mai multă hotărîre încetarea pregătirii războiului atomic.

„Pacea poate fi salvată! Pacea trebuie să fie salvată!" Aceste cuvinte cuprinse în Chemarea Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R. au avut un puternic răsunet în inimile tuturor colectiviștilor din gospodăria noastră. Și nici nu poate fi altfel. Sîntem în gospodărie 192 de familii: romîni, maghiari, germani. Pe toți ne unește dorința de a ne face colectiva tot mai înfloritoare, de a ne făuri o viață tot mai îmbelșugată. Nici unul dintre noi nu poate rămîne nepăsător în fața planurilor criminale pe care le urzesc propovăduitorii războiului atomic. De aceea, cînd în gospodăria noastră va începe strîngerea de semnături pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii, nici un colectivist nu va lipsi de la această sfîntă datorie. Sîntem din toată inima alături de cei ce luptă pentru pace.

ARON ALEXANDRU
președintele gospodăriei agricole colective „Ogorul Roșu", comuna Laslea, regiunea Stalin, decorat cu Ordinul Muncii cl I

Voi întări prin fapte semnătura pusă pe Apel

In cadrul circumscripției agrozooveterinare unde am fost repartizată, am în îndrumarea mea cîteva sate ce aparțin comunei Răucești. Nu mi-a trebuit mult timp pînă să-i cunosc pe țăranii muncitori din aceste sate, să le cîștig încrederea și să-mi dau seama că ei sînt dornici să-și muncească pămîntul după metode agrotehnice înaintate. Atît la cei bătrîni, cît și la cei tineri, văd aceeași dorință de a munci și trăi în pace, de a lupta cu însuflețire pentru viitorul luminos, spre care ne conduce partidul. Acesta este și țelul vieții mele și cred că al oricărui agronom cinstit din patria noastră, deoarece numai în condiții de pace ai toate posibilitățile să pui în practică învățătura căpătată în școală. Iubind pacea, oamenii sovietici au și început să folosească în scopuri pașnice energia atomică.

Nu același țel îl urmăresc însă negustorii de moarte de dincolo și de dincoace de ocean. Dornici să folosească energia atomică în scopul distrugerii omenirii, acești barbari ai secolului nostru urăsc viața și munca pașnică a oamenilor. Opunîndu-ne planurilor războinice pe care le urzesc imperialiștii americani, noi cerem cu tărie distrugerea tuturor stocurilor de arme atomice și încetarea imediată a producției acestora. Alături de sutele de milioane de oameni cinstiți din lumea întreagă, eu voi semna din toată inima Apelul de la Viena.

Semnătura pe care o voi pune pe acest Apel voi căuta să o întăresc prin munca mea de zi cu zi. In această perioadă, în fața agronomilor stă sarcina de răspundere de a-i îndruma pe țăranii muncitori să se pregătească cât mai cu temei pentru muncile agricole de primăvară.

Noi știm cu toții că mai multe produse agroalimentare, mai multe plante tehnice înseamnă o contribuție de preț la întărirea patriei noastre scumpe, o contribuție importantă la apărarea păcii.

agronom **POPOVICI MARIA**
circumscripția agrozooveterinară din comuna Răucești, raionul Tg. Ocna

Pacea va învinge războiul

Constructorii de mașini agricole de la uzinele „7 Noiembrie" din Craiova au semnat în unanimitate Apelul Consiliului Mondial al Păcii. In toate secțiile au avut loc vineri adunări organizate de comitetul de luptă pentru pace. In secția turnătorie, rînd pe rînd, muncitorii au semnat Apelul.

Luînd cuvîntul, miezuitoarea Florica Niță a spus: „Noi, tinerii, vom lupta pentru a nu permite agresorilor să dezlănțuie un război atomic. La nevoie vom ști să apărăm cu dîrzenie pacea, pentru realizarea năzuințelor noastre. Semnătura mea o voi întări prin îndeplinirea a două norme zilnice."

Frezorul Vasile Oprișoreanu, unul din numeroșii participanți la adunare a spus printre altele: „Constructorii de mașini și unelte agricole din Craiova vor să trăiască liberi, în pace, pentru a contribui la înzestrarea agriculturii cu cît mai multe mașini și unelte. Voința și lupta noastră, tăria de nebiruit a lagărului păcii vor bara calea pregătirii războiului atomic.

Rînd pe rînd s-au așternut apoi pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii de la Viena sute de semnături.

In numele vieții

Sute de țărani muncitori din satele regiunii Ploești au început să-și pună semnăturile pe Apelul pentru Pace, manifestîndu-și dorința de a lupta cu hotărîre împotriva pregătirii războiului atomic.

Comuna Coclătești este una dintre comunele care a avut mult de suferit de pe urma războiului. Pentru ca pîrjolul războiului să nu mai aducă nenorociri și suferințe, locuitorii acestei comune au fost printre primii din regiune care și-au pus semnăturile pe Apel.

— Bombardamentele din 1944 mi-au ucis amîndoi părinții — a spus țăranca muncitoare Ionescu Maria. Am rămas orfani 5 copii. Pentru ca toate acestea să nu se mai repete, pentru ca frații mei și cei doi copii pe care îi am să crească voinici și mari, lupt împotriva uneltirilor ațîțătorilor la război și semnez cu toată hotărîrea Apelul Păcii!

Energia atomică să fie folosită în scopuri pașnice

In sala mare a fabricii „Electroaparataj" din București sute de muncitori s-au adunat sîmbătă după amiază la mitingul pentru semnarea Apelului de la Viena.

„Vom semna din toată inima Apelul pentru pace — a spus muncitorul Stan R. Petre, membru al brigăzii păcii de la secția montaj-instalații. Milioanele de oameni cinstiți din întreaga lume vor face zid de netrecut în calea planurilor criminale ale ațîțătorilor la război.

Inginerul C. Negrea a spus: „Noi, tehnicienii, care ne dăm seama de foloasele imense pe care omenirea le poate avea din folosirea energiei nucleare în scopuri pașnice, ne ridicăm cu hotărîre împotriva celor care vor s-o întrebuințeze în scopul distrugerii în masă a oamenilor și a roadelor muncii lor creatoare". Muncitorii au semnat apoi cu însuflețire Apelul Consiliului Mondial al Păcii.

Pentru pace, împotriva războiului atomic

In seara aceea, pe ulițele comunei Brănești stăruia o pîclă albicioasă, groasă. Cu greu am nimerit la casa țăranului muncitor Zaharia Cristin, deși cunoșteam bine drumul. Bătrînul Zaharia Cristin e un vechi prieten al nostru, fruntaș al recoltelor bogate din comuna Brănești, regiunea București. Trecusem pragul casei lui primitoare și în alte dăți: toamna trecută, cînd am venit să văd cum a muncit el pămîntul de a izbutit să scoată de pe 50 de ari 14.800 kg de sfeclă, astă-vară după treieriș... Acum însă am poposit la Badea Zaharia într-o sîmbătă seara, tocmai cînd bătrînul citea gazeta, nevastă-sa Gherghina cocea pîine, iar copilul cel mic, Dumitru, își făcea lecțiile. Copilul spunea cu glas tare lecția la istorie cum turcii au încercat să cotropească pămîntul Țării Romînești, cum Mircea cel Bătrîn i-a zdrobit la Rovine... Ascultam și eu și taică-su cu atenție.

Pe fruntea lată a bătrînului, cutele brăzdate de-a lungul anilor s-au adîncit. Se cunoștea că-l frămîntau diferite gînduri. L-am întrebat de-a dreptul:

— Spune-mi, tovarășe Zaharia, ce crezi despre pregătirile de război pe care le fac astăzi alți „sultani" care vor să cucerească lumea?

— Ce să cred? N-or să apuce ei ziua aceea. Popoarele unite luptă să pună stavilă războiului. Și pe la noi, la Brănești, lumea tot așa zice. Trecutul război a făcut multe pagube prin comuna noastră. Lui Bălăceanu Ilie i-a distrus casa o bombă; mie, din 12 copii pe care i-am avut, 3 mi-au murit în război. Vreau ca cei nouă care mi-au rămas să-mi trăiască în pace, s-apuce zile din ce în ce mai bune...

Bătrînul tace. Iși șterge cu o batistă fruntea brobonită de sudoare. In ochii lui citesc hotărîre, îndîrjire. Aș fi vrut să-l mai întreb ceva. Dar în poartă se auziră bătăi puternice. Ciinii prinseră a lătra. Au sosit alți oaspeți la Badea Zaharia: tovarășul Băncilă Nicolae, președintele sfatului popular, preotul Stănescu, președintele Comitetului de Luptă pentru Pace din comună și Stoica Florica, vicepreședintă a comitetului. Gazda îi poftește să ia loc în jurul mesei încărcate de bucate. Dar ei se grăbesc:

— Nu te osteni, neică Zaharia, spune preotul Stănescu. Sîntem doar în trecere pe la dumneata. Vroiam să te invităm în seara asta la miting, la cămin, ca să semnăm cu toții Apelul pentru apărarea Păcii...

— O să vin de bună seamă. Cum să nu vin..

*

In seara aceea, la cămin, Zaharia Cristin s-a așezat pe o bancă cam pe la mijlocul sălii, între Maria Ioniță și Dragoman Dumitru. Cu toții ascultau atenți cuvîntul doctorului Rigani Mihai, care le vorbea despre însemnătatea semnării Apelului de la Viena adresat popoarelor lumii.

Pe măsură ce se citea Apelul, cei din sală simțeau cum li se întipăresc adînc în suflet slovele înflăcărate ale chemării. Maria Ioniță, Dragoman Dumitru, Zaharia Cristin, toți ascultau fără să clipească.

O mamă care ședea pe bancă, în stînga mea, și-a strîns mai puternic la piept copilul drag. Pe fețele tuturor se vedea hotărîrea de a-și închina toate puterile lor întăririi patriei noastre dragi, apărării cauzei sfinte a păcii.

Cînd s-a dat cuvîntul la discuții, mulți țărani muncitori din Brănești, ca Bălăceanu Ilie și Volintiru Anghel, utemiști ca Geambașu Vasile, văduva de război Maria Ionescu și alții, au arătat în cuvinte simple de ce urăsc ei atît de mult războiul și de ce semnează din toată inima Apelul pentru Pace. Ei au arătat cum muncesc, cum prin munca lor stăruitoare de zi cu zi luptă pentru recolte sporite, pentru întărirea patriei și apărarea păcii.

— In comună, a spus unul dintre vorbitori, avem peste 90 la sută din unelte reparate. Cei mai mulți dintre țăranii muncitori au făcut proba de germinație a semințelor și-și îngrijesc bine vitele de muncă pentru a fi bune de muncă în campania de primăvară.

Printre cei care după miting au semnat printre primii Apelul pentru Pace, a fost și Zaharia Cristin. Inainte de a pleca către casă, el mi-a spus:

— Noroc, tovarășe, și te rugăm să mai vii pe la noi, să ne vezi la treabă. Ai să vezi cum prin fapte noi întărim semnăturile pe care le-am pus astăzi din toată inima pe Apelul pentru Pace.

GH. JANGOCIU

Un grup de cetățeni din comuna Brănești, regiunea București, semnînd Apelul de la Viena.

HOTĂRÎREA

Consiliului de Miniştri al R. P. R. privind măsurile ce trebuie luate pentru dezvoltarea creşterii viermilor de mătase şi îmbunătăţirea sistemului de contractare şi preluare a gogoşilor de mătase

Consiliul de Miniştri al Republicii Populare Romîne

Hotărăşte:

ART. 1. — Ministerul Industriei Uşoare, Ministerul Agriculturii şi Silviculturii, Institutul de Cercetări Agronomice al Academiei R.P.R. şi Ministerul Industriei Chimice vor încheia contracte pentru creşterea viermilor de mătase şi producerea gogoşilor de mătase cu gospodăriile agricole colective, întovărăşirile agricole, asociaţiile de crescători, gospodăriile individuale, unităţile cooperatiste, şcolile şi diferitele aşezăminte, după cum urmează:

— Ministerul Industriei Uşoare, pentru gogoşi de mătase industriale;

— Ministerul Agriculturii şi Silviculturii şi Institutul de Cercetări Agronomice al Academiei R.P.R., pentru gogoşi de mătase de reproducţie;

— Ministerul Industriei Chimice, pentru viermi, în scopul producerii firelor chirurgicale (setolina).

ART. 2. — Producătorii care vor încheia contracte cu unităţile contractante vor beneficia de următoarele avantaje:

— vor primi gratuit sămînţa de viermi de mătase înviată de către agenţii autorizaţi; cîte 3 coli hîrtie de aşternut şi cîte o coală şi jumătate hîrtie perforată, pentru fiecare gram de sămînţă contractată; cîte un kilogram dezinfectant (pucioasă sau formol) pentru fiecare 10 grame sămînţă contractată;

— vor putea culege gratuit frunzele de dud necesare hrănirii viermilor rezultaţi din cantitatea de sămînţă contractată, de pe duzii proprietatea statului, în baza legitimaţiilor eliberate în acest scop de unităţile contractante. Toate ministerele şi instituţiile de stat care deţin duzi vor pune la dispoziţia crescătorilor contractanţi frunzele de duzi;

— vor primi materialul săditor de dud de la comitetele executive ale sfaturilor populare, fără plată;

— vor putea cumpăra, la preţ de stat, fire de bumbac, conform cu prevederile de mai jos.

ART. 3. — Preţurile de contractare pe kilogram gogoşi de mătase se stabilesc după cum urmează:

A. Pentru gogoşi de mătase industriale

a) In cazul cînd contractul se încheie cu gospodăriile individuale sau asociaţii de crescători, şcoli şi diferite aşezăminte, pentru predarea gogoşilor de mătase verzi, rezultate din întreaga cantitate de sămînţă, conform producţiei medii stabilite pe regiune.

	Calit. I-a lei	Calit. II-a lei	Calit. III-a lei
— gogoşi verzi	30,00	9,00	2,50

b) In cazul cînd contractul se încheie cu gospodăriile individuale sau asociaţii de crescători, pentru predarea gogoşilor de mătase verzi rezultate din 50% din cantitatea de sămînţă, conform producţiei medii stabilite pe regiune, se va reţine costul seminţei, hîrtiei şi al dezinfectantului pentru partea de gogoşi de mătase ce rămîne crescătorilor, plătindu-se următoarele preţuri:

	Calit. I-a lei	Calit. II-a lei	Calit. III-a lei
— gogoşi verzi	24,00	7,00	2,00

c) In cazul cînd contractul se încheie cu gospodăriile agricole colective sau întovărăşirile agricole, pentru predarea gogoşilor de mătase verzi rezultate din întreaga cantitate de sămînţă, conform producţiei medii stabilite pe regiune:

	Calit. I-a lei	Calit. II-a lei	Calit. III-a lei
— gogoşi verzi	40,00	12,00	3,50

B. Pentru gogoşi de mătase de reproducţie

Gogoşile verzi din rasa galben european centurat se vor plăti la preţuri majorate cu 10%, iar gogoşile verzi rasele auriu şi alb chinez, alb european şi alb sferic, la preţuri majorate cu 20% faţă de preţurile stabilite pentru gogoşile de mătase industriale, specificate la punctele a, b şi c de mai sus.

C. Pentru viermii de mătase

Pentru viermii de mătase destinaţi producerii setolinei se va plăti preţul de 12 lei/kg.

ART. 4. — Contractanţii vor putea cumpăra fire de bumbac, la preţul unic de stat, în raport cu cantitatea de gogoşi de mătase verzi calitatea I ce o vor preda, după cum urmează:

a) Pentru gospodăriile individuale, asociaţiile de crescători şi diferitele aşezăminte:

— 200 grame fire bumbac pentru 1 kilogram gogoşi verzi calitatea I-a.

b) Pentru gospodăriile agricole colective şi întovărăşirile agricole:

— 250 grame fire bumbac pentru 1 kilogram gogoşi verzi calitatea I.

c) Crescătorii care contractează predarea de viermi de mătase pot cumpăra:

— 80 grame fire bumbac pentru 1 kilogram viermi de mătase.

ART. 5. — Ministerele contractante vor însărcina, în fiecare comună sau grup de comune, în raport cu numărul duzilor, crescători cu organizarea şi îndrumarea creşterii viermilor de mătase, care vor fi denumiţi agenţi sericicoli comunali şi care vor fi retribuiţi după cum urmează:

— 0,60 lei pentru fiecare gram de sămînţă de viermi de mătase contractată în comuna sau grupul de comune ce constituie raza sa de activitate;

— 1,20 lei pentru fiecare kilogram de gogoşi de mătase verzi de calitatea I predat de comună sau grupul de comune, precum şi pentru munca depusă de agentul sericicol pentru învierea seminţei, distribuirea viermilor înviaţi, îndrumarea crescătorilor în perioada de creştere, controlul clasării gogoşilor, îndrumarea şi organizarea predării producţiei realizate şi pentru controlul executării contractelor.

De asemenea, agenţii sericicoli comunali pot cumpăra fire de bumbac, la preţul unic de stat, la predarea gogoşilor de mătase după cum urmează:

	Fire bumbac kg.
Pînă la 150 kg. gogoşi verzi calit. I-a	1
De la 151-300 kg. gogoşi verzi calit. I-a	2
De la 301-500 kg. gogoşi verzi calit. I-a	3
De la 501-750 kg. gogoşi verzi calit. I-a	4
De la 751-1000 kg. gogoşi verzi calit. I-a	6
Peste 1000 kg. gogoşi verzi calit. I-a	7

Gospodăriile agricole colective, şcolile şi diferitele aşezăminte care fac singure învierea seminţei vor primi peste preţul de bază cîte 1,20 lei pentru fiecare kilogram de gogoşi verzi de calitatea I-a predat.

ART. 6. — Pentru a se evita răspîndirea bolilor în crescătoriile de viermi de mătase se interzice creşterea viermilor de mătase din sămînţă produs propriu. Contravenienţilor li se vor aplica prevederile legii sericicole nr. 152/1947.

ART. 7. — Contractarea gogoşilor de mătase verzi industriale şi de reproducţie, precum şi a viermilor se face pe baza contractelor tip elaborate de către ministerele contractante, în conformitate cu prevederile prezentei Hotărîri şi se avizează de Comitetul de Stat pentru Colectarea Produselor Agricole şi Ministerul Agriculturii şi Silviculturii.

ART. 8. — Crescătorii contractanţi sînt obligaţi să execute prevederile contractului tip cu privire la păstrarea în bună stare a duzilor, la creşterea raţională a viermilor de mătase, recoltarea şi predarea gogoşilor de mătase, conform instrucţiunilor sericicole stabilite de Ministerul Agriculturii şi Silviculturii.

ART. 9. — Ministerele contractante sînt obligate:

— să distribuie în termen materialele necesare creşterii viermilor;

— să distribuie, prin agenţii sericicoli comunali, viermi de mătase înviaţi de către crescătorii contractanţi;

— să preia şi să plătească la recepţionare întreaga producţie de gogoşi de mătase obţinută şi predată de crescători, pe calităţi;

— să asigure contractanţilor, la predarea producţiei de gogoşi de mătase, cantităţile de fire de bumbac prevăzute în prezenta Hotărîre;

— să asigure termometre camerelor de incubat;

— în caz de ivire a bolilor în crescătoriile de viermi de mătase să asigure cantităţi suplimentare de hîrtie de aşternut şi perforată, proporţional cu cantitatea de sămînţă contractată şi gradul de desfăşurare a bolii.

ART. 10. — Ministerul Agriculturii şi Silviculturii şi Ministerul Gospodăriei Comunale şi Industriei Locale, împreună cu comitetele executive ale sfaturilor populare, Ministerul Transporturilor Navale şi Aeriene, Ministerul Căilor Ferate vor executa plantaţii de duzi în plantări masive izolate şi completări de goluri, conform anexei nr. 1 care face parte integrantă din prezenta Hotărîre.

Defalcarea pe regiuni va fi făcută de Ministerul Agriculturii şi Silviculturii.

ART. 11. — Plantările de duzi se vor executa sub îndrumarea tehnică a organelor agricole şi silvice locale, pe loturi sericicole rezerve de stat, porţiuni de izlazuri, terenuri degradate sau în curs de degradare, pe loturi sericicole nou create din rezervele de stat, în perdelele de protecţie, de-a lungul şoselelor republicane, regionale, raionale şi comunale, precum şi de-a lungul căilor ferate situate în imediata apropiere a comunelor şi satelor.

ART. 12 — In vederea asigurării materialului săditor de dud în cantităţi cît mai mari, Ministerul Agriculturii şi Silviculturii, împreună cu comitetele executive ale sfaturilor populare, Ministerul Transporturilor Navale şi Aeriene, Ministerul Căilor Ferate vor lua măsuri pentru extinderea suprafeţelor destinate în acest scop, în pepiniere proprii, conform anexei nr. 2, care face parte integrantă din prezenta Hotărîre.

Ministerele, care au sarcina de a produce materialul săditor şi a executa plantări de duzi, vor înainta spre avizare Ministerului Agriculturii şi Silviculturii, pînă la data de 15 august a fiecărui an, planurile pentru anul următor.

ART. 13. — Ministerele şi instituţiile de stat care deţin plantaţii de duzi, precum şi comitetele executive ale sfaturilor populare vor lua măsuri pentru îmbunătăţirea plantaţiilor existente, prin tăieri de regenerare, aplicarea de îngrăşăminte şi aplicarea de măsuri agrotehnice speciale, după un plan stabilit în colaborare cu Ministerul Agriculturii şi Silviculturii.

Nici un deţinător de duzi din sectorul socialist şi individual nu are voie să taie sau să scoată duzi şi nici să-i stropească cu substanţe vătămătoare creşterii viermilor de mătase, fără avizul organelor agricole. Contravenienţii sînt pasibili de amenzile prevăzute în art. 61 şi 63 din Codul silvic.

ART. 14. — Ministerul Agriculturii şi Silviculturii şi Institutul de Cercetări Agronomice al Academiei R.P.R. vor dezvolta sectorul de cercetări ştiinţifice privind următoarele probleme:

— crearea de noi varietăţi de dud şi determinarea celor mai bune metode agrotehnice în cultura dudului;

— îmbunătăţirea metodelor tehnice de creştere a viermilor de mătase;

— crearea de rase noi de viermi de mătase şi îmbunătăţirea celor existente;

— studiul introducerii de plante noi în creşterea viermilor de mătase, pentru perioade scurte, în cazuri de calamitate a duzilor;

— studiul introducerii creşterilor repetate pentru a obţine mai multe recolte de gogoşi pe an;

— determinarea măsurilor de prevenire şi combatere a bolilor viermilor de mătase.

Vor produce în fiecare an, pînă la 1 decembrie, cantitatea de sămînţă de viermi de mătase necesară acoperirii integrale a planului de creştere a viermilor de mătase pe anul următor.

ART. 15. — Ministerul Agriculturii şi Silviculturii răspunde pentru realizarea planului de producţie la gogoşi de mătase crude (verzi).

In acest scop, va asigura îndrumarea şi asistenţa tehnică prin organele sericicole regionale şi raionale.

ART. 16. — Ministerul Invăţămîntului în colaborare cu Ministerul Agriculturii şi Silviculturii, va lua măsuri pentru introducerea sericiculturii ca disciplină obligatorie în institutele de învăţămînt agricol superior, în şcolile tehnice de maiştri în agricultură, în şcolile profesionale agricole de ucenici, precum şi în cadrul lecţiilor de ştiinţe ale naturii în şcolile elementare.

In şcolile tehnice de maiştri în agricultură, în şcolile profesionale agricole de ucenici, precum şi în şcolile elementare se vor organiza creşteri demonstrative de viermi de mătase, sub îndrumarea cadrelor didactice.

ART. 17. — Ministerul Agriculturii şi Silviculturii, Ministerul Industriei Uşoare şi comitetele executive ale sfaturilor populare vor lua măsuri pentru intensificarea acţiunii de propagandă şi îndrumare sericicolă, prin difuzarea, în rîndul crescătorilor, de afişe pliante, planşe, foi volante şi broşuri de popularizare, precum şi prin radio şi presa centrală şi conferinţe în cadrul căminelor culturale în trimestrele I şi II ale fiecărui an.

ART. 18. — Comitetele executive ale sfaturilor populare sînt obligate:

— să sprijine unităţile cu sarcini de contractare pentru realizarea planului de contractare, asigurarea mijloacelor de transport necesare transportării producţiei de gogoşi predate, pentru depozitarea în condiţii bune a gogoşilor de mătase;

— să îndrume pe crescătorii contractanţi, prin organele agricole de specialitate, în vederea executării la timp şi în condiţii bune a lucrărilor prevăzute în instrucţiunile sericicole;

— să ia măsuri de pază şi bună întreţinere a tuturor plantaţiilor de duzi.

ART. 19 — Comitetul de Stat al Planificării va repartiza ministerelor contractante cantităţile de fire de bumbac necesare executării contractelor încheiate în baza prevederilor prezentei Hotărîri.

ART. 20. — Ministerul Finanţelor, prin Banca de Stat a R.P.R. şi Banca Agricolă, va asigura ministerelor interesate creditele necesare executării prevederilor prezentei Hotărîri.

ART. 21. — Ministerul Agriculturii şi Silviculturii va stabili producţia medie de gogoşi de mătase pe regiuni, ce trebuie să rezulte dintr-un gram de sămînţă de viermi de mătase.

Ministerul Agriculturii şi Silviculturii şi Ministerul Industriei Uşoare vor organiza anual cursuri de scurtă durată cu agenţii sericicoli comunali şi cu referenţii tehnici raionali, în perioada 15 martie—15 aprilie.

ART. 22. — Respectarea condiţiilor contractuale este obligatorie pentru ambele părţi. Nerespectarea lor atrage după sine sancţiunile prevăzute de Decretul nr. 274/1954.

ART. 23. — Se abrogă prevederile H.C.M. nr. 754/1952 privind măsurile ce trebuie luate pentru dezvoltarea creşterii viermilor de mătase, a producţiei gogoşilor de mătase şi extinderea plantaţiilor de duzi în R.P.R. şi ale H.C.M. nr. 11/1954 cu privire la îmbunătăţirea sistemului de contractare la plante tehnice, medicinale, aromate şi a gogoşilor de mătase.

GH. GHEORGHIU-DEJ
Preşedintele Consiliului de Miniştri

PETRE COSTACHE
Director general al Treburilor Consiliului de Miniştri

Bucureşti, 3 februarie 1955.

Să grăbim ritmul reparaţiilor, să dăm toată atenţia calităţii lor!

Comunicatul Ministerului Agriculturii şi Silviculturii

Potrivit ritmului de lucru stabilit, pînă la data de 2 februarie trebuia ca reparaţiile la tractoare şi maşini agricole în toate S.M.T.-urile, gospodăriile agricole de stat, centrele mecanice şi întreprinderile industriale să fie realizate în proporţie de 60—65%.

Organizînd bine munca de reparaţii, folosind intens rezervele interne, şi lucrînd cu însufleţire pentru pregătirea parcului de tractoare şi maşini în vederea campaniei agricole de primăvară, colectivele atelierelor mecanice din multe unităţi agricole socialiste şi întreprinderi industriale au obţinut realizări însemnate, depăşind ritmul de reparaţii stabilit.

Fruntaşe la reparaţii sînt:

STAŢIUNI DE MAŞINI ŞI TRACTOARE: Turnişor-Sibiu, Ciorani, Năneşti şi Hărman, care au terminat toate reparaţiile planificate; S.M.T.-Tîrnăveni, Bacău, Roman, Luduş, Felnac, Sf. Gheorghe, Carei ş.a. care au realizat reparaţiile la tractoare şi maşini agricole în proporţie de 65—98%.

GOSPODĂRII AGRICOLE DE STAT: Tîrguşor-Constanţa, care a terminat reparaţiile; Segarcea şi Carei, care au realizat reparaţiile în proporţie de 90—95%.

CENTRE MECANICE: Codlea (a terminat reparaţiile), Constanţa şi Arad (au realizat între 68—75% din reparaţiile planificate).

Trebuie spus însă că în numeroase unităţi reparaţiile se desfăşoară cu totul nesatisfăcător. Printre acestea, codaşe la reparaţii sînt:

STAŢIUNI DE MAŞINI ŞI TRACTOARE: Griviţa-Bucureşti, Albeşti-Constanţa, Gura Idrici, Alba Iulia, Şicula, Vameş, Zănoaga, Bogdăneşti, Greci şi altele.

GOSPODĂRII AGRICOLE DE STAT: Rîmnic-Constanţa, Apoldu de Sus-Hunedoara, Afumaţi şi Timna-Craiova, Războieni-Iaşi şi altele.

CENTRE MECANICE: Carei, care a realizat abia 35% din reparaţii, Caracal — 25,8%, Drăgăneşti, Iaşi ş.a.

Lipsurile comune ale unităţilor codaşe la reparaţii constau în proasta organizare a muncii, nefolosirea resurselor interne, nivelul scăzut al disciplinii în muncă, lipsa unor piese de schimb, slaba muncă politică desfăşurată de organele de partid şi sindicale.

Organele agricole au datoria de a lua toate măsurile necesare pentru a asigura ca reparaţiile să fie terminate la data stabilită şi de cea mai bună calitate. La venirea primăverii, întregul parc de maşini şi tractoare trebuie să fie gata să pornească bătălia pentru o recoltă bogată.

Prin aplicarea metodei de reparaţii pe ansamble

Colectivul de muncă de la centrul mecanic Botoşani, regiunea Suceava, a pornit în campania de reparaţii din iarna aceasta cu lozinca: „Toate reparaţiile la timp şi de bună calitate". In acest scop, lucrul în ateliere a fost organizat după metoda sovietică de reparaţii pe ansamble şi subansamble de piese. La scurtarea termenelor de reparaţie contribuie şi faptul că pe lîngă piesele de schimb şi materialele primite de la baza de aprovizionare, muncitorii centrului mecanic Botoşani folosesc în mare măsură rezervele interne. Prin aceasta s-au realizat pînă acum economii în valoare de peste 24.000 de lei.

Calitatea reparaţiilor este asigurată prin controlul ce se efectuează zilnic şi cu multă atenţie la fiecare post de lucru în parte. Lucrările găsite necorespunzătoare se restituie postului respectiv spre a fi refăcute la nivelul calitativ cerut.

Lucrînd în felul acesta, muncitorii de la centrul mecanic Botoşani au trimis S.M.T.-urilor pînă în prezent 61 de motoare I.A.R. şi K.D., 172 de vilbrochene, 72 de pompe de injecţie etc., în perfectă stare de funcţionare.

Cînd se lucrează de mîntuială

In S.M.T.-urile din regiunea Piteşti, ritmul reparaţiilor de iarnă se intensifică pe zi ce trece. Fruntaşi pe regiune sînt mecanizatorii de la S.M.T.-Costeşti, care pînă la 2 februarie reparaseră 24 de tractoare din cele 28 planificate a fi reparate în atelierul propriu. In această staţiune se dă o mare atenţie calităţii reparaţiilor, mecanizatorii ştiind că aşa cum vor fi reparate, aşa se vor comporta tractoarele în brazdă, atunci cînd vor ieşi cu ele să pună bazele viitoarei recolte pe terenurile contractate.

Calitatea reparaţiilor nu este însă urmărită cu aceeaşi atenţie în toate S. M. T.-urile regiunii Piteşti. In S.M.T. Drăgăşani, de pildă, se nesocotesc îndrumările date de serviciul regional S.M.T. cu privire la calitatea reparaţiilor şi la pornirea tractoarelor. Din această cauză, o parte din tractoarele reparate nu pot fi pornite sau se defectează imediat după pornire. Aşa, de pildă, tractorul A. 17, „reparat" în staţiune, fiind trimis mai zilele trecute să acţioneze o batoză de porumb, s-a defectat în poarta staţiunii. S-a ajuns la o asemenea situaţie şi datorită faptului că pe de o parte şeful mecanic, inginer Gărea Gogu, admite ca în timpul rodajului motoarele să fie pornite cu flacără la aspiraţie, iar pe de altă parte, mecanicul controlor Gh. Martinaş nu execută un control riguros al reparaţiilor pe faze de lucru.

Şi la S. M. T.-Tîmpeni din raionul Slatina, se neglijează calitatea muncii efectuate. Nici chiar rodajul tractoarelor nu este supraveghiat cum trebuie. In timpul rodajului, unui tractor K.D. prost reparat i s-a gripat motorul spărgîndu-i-se şi blocul.

In felul acesta, un tractor care putea executa în anul acesta cîteva sute de hantri, va fi scos din producţie. De vină este în primul rînd mecanicul de sector Postelnicu Ion, care avea sarcina să supravegheze rodajul, dar care, dovedind o totală lipsă de răspundere, a lăsat această operaţie pe seama unor tovarăşi slab calificaţi.

Este timpul ca în staţiunile de mai sus munca de reparaţii să fie privită cu mai mult simţ de răspundere de către conducerile unităţilor respective, astfel încît calitatea lucrărilor să corespundă întrutotul normelor tehnologice. Numai în felul acesta tractoarelor şi maşinilor agricole li se va asigura o perfectă stare de funcţionare spre a putea fi folosite cu maximum de randament în campania agricolă ce se apropie.

I. LEŞEANU

Ajutor dat la timp

— Apoi aşa nu merge, spuse cu năduf mecanicul controlor Dragnea Anton tractoriştilor strînşi în jurul lui. Da. Nu vă uitaţi la mine aşa. Nu-i totul să terminăm reparaţiile. Vorba e şi cum le terminăm. Dacă o să recondiţionăm în felul ăsta injectoarele, pompele de apă, supapele şi celelalte, n-o să fie de mirare dacă tractoarele s-or defecta de cum or intra în brazdă...

Cele de mai sus s-au petrecut în atelierul gospodăriei de stat Negoeşti, pe la mijlocul lunii ianuarie. Pînă atunci, mecanizatorii reparaseră, ce e drept, 30 la sută din tractoare. La controlul făcut, însă, mecanicul controlor a găsit unele toleranţe mai mari decît cele admise. O bună parte din piese au trebuit deci reluate în lucru. Pentru a preîntîmpina pe viitor asemenea defecţiuni, mecanicul şef, ing. Carabela Anton, şi şeful de atelier, Constantin Ion, au dat mai multă atenţie calităţii lucrărilor.

După sosirea în gospodărie a unei echipe de specialişti veniţi din industrie, în frunte cu maistrul mecanic Radu Ion, lucrările de reparaţii s-au desfăşurat în condiţii tehnice mult mai bune.

In felul acesta, la gospodăria de stat Negoeşti, regiunea Bucureşti s-au reparat pînă acum 80 la sută din tractoare, 32 de semănători, 28 de pluguri, 14 cultivatoare, reparaţiile efectuate fiind de bună calitate.

I. ALEXANDRU

Pentru extinderea culturilor de plante tehnice, medicinale şi aromate

Zilele trecute a apărut Hotărîrea Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Romîne privind contractarea plantelor tehnice, medicinale şi aromate.

Hotărîrea are ca scop să stimuleze pe cultivatorii de plante tehnice, aromate şi medicinale în sporirea productivităţii la hectar şi a producţiei agricole în vederea asigurării cu materii prime a industriei uşoare, alimentare şi farmaceutice pentru producerea unui volum tot mai mare de bunuri de larg consum. In lumina acestei Hotărîri, cultivatorii de plante tehnice pot încheia contracte cu organizaţiile de stat sau cooperatiste pentru cultura bumbacului, tulpinilor de in fuior, cînepă fuior, orez, cicoare, tutun, rapiţă, ricin, soia etc.

In vederea cointeresării materiale a producătorilor agricoli, Hotărîrea prevede însemnate avantaje pentru cei care încheie contracte pentru cultura plantelor tehnice, medicinale şi aromate. Astfel, pentru suprafeţele cultivate cu plante tehnice, medicinale şi aromate, producătorii vor fi scutiţi de predarea cotelor obligatorii la produsele vegetale. Cultivatorii care contractează in şi cînepă de fuior, sămînţă de sfeclă de zahăr şi furajeră, tutun, cicoare, ardei de boia, plante aromate şi medicinale vor primi materialul de înmulţire (seminţe, rizomi, butaşi, răsaduri pentru plante medicinale) în mod gratuit. Un preţios ajutor vor primi şi cultivatorii care încheie contracte pentru cultura orezului, macului, muştarului, coriandrului, sorgului, inului de ulei, rapiţei, ricinului, soia şi sămînţă de cînepă. Unităţile contractante le vor asigura materialul de înmulţire prin împrumut.

Insemnate sînt şi prevederile menite să sprijine lupta cultivatorilor pentru obţinerea unor recolte cît mai bogate şi de bună calitate. Bunăoară, ţăranii muncitori cultivatori de plante tehnice, medicinale şi aromate vor primi în mod gratuit de la unităţile contractante îngrăşăminte bacteriene, iar în caz de atac al semănăturilor, insecto-fungicidele şi aparatura necesară combaterii dăunătorilor. De asemenea, vor primi spre folosinţă fără plată — de la unităţile contractante care posedă — maşinile de semănat de care au nevoie.

Preţurile de contractare progresive ce se acordă producătorilor sînt de asemenea menite să stimuleze pe ţăranii muncitori în obţinerea unor producţii tot mai mari şi de calitate superioară. De pildă, dacă pentru un kilogram de bumbac de calitatea a III-a cultivatorul va primi 2,40 lei, pentru un kilogram de bumbac de calitate superioară producătorul are dreptul la 6,20 lei; pentru tutunul din soiurile Drăgăşani şi Djebel se acordă 44 de lei de kilogram dacă este de calitate superioară şi 10 lei în cazul cînd este de calitatea a IV-a. Hotărîrea prevede preţuri stimulative, în ce priveşte calitatea, şi pentru celelalte plante tehnice, medicinale şi aromate.

Pe lîngă ajutorul tehnic-material ce li se cuvine în mod gratuit sau prin credite ieftine, producătorii contractanţi au dreptul să cumpere de la magazinele de desfacere ale comerţului de stat şi cooperatist diferite produse industriale şi agricole de mare trebuinţă. Astfel, pentru fiecare tonă de tulpini de in de fuior nedecapsulate ei au dreptul la 1,500 kg de bumbac fire şi 200 kg de porumb; pentru fiecare 100 kg de bumbac brut predat, contractanţii pot cumpăra 0,850 kg de fire de bumbac, 40 kg de porumb şi 0,750 kg sodă caustică.

Şi mai mari sînt avantajele pe care Hotărîrea le prevede pentru gospodăriile agricole colective şi întovărăşiri. Gospodăriile colective vor primi cantităţile de produse industriale şi agricole arătate mai sus majorate cu 30 la sută, iar întovărăşirile agricole cu 20 la sută.

Pentru a-i stimula pe ţăranii muncitori cu gospodării individuale să se asocieze în vederea cultivării în comun a plantelor tehnice, medicinale şi aromate — ceea ce le va da putinţa să-şi lucreze mai bine pămîntul — Hotărîrea prevede pentru asociaţii majorarea cu 15 la sută a cantităţilor de produse industriale şi agricole ce pot fi cumpărate din comerţul de stat şi cooperatist. Gospodăriile colective, întovărăşirile şi asociaţiile care încheie contracte de livrare pe mai mulţi ani se bucură şi de o majorare a preţurilor de contractare.

Hotărîrea prevede pentru producătorii contractanţi obligaţia să cultive întreaga suprafaţă contractată. In scopul obţinerii de recolte bogate, ei sînt datori să întreţină în bune condiţii culturile, aplicînd măsurile agrotehnice prevăzute în minimul agrotehnic, să folosească îngrăşămintele chimice şi naturale şi să ia la timp măsuri de combatere a dăunătorilor ce s-ar ivi.

Pentru traducerea în viaţă a sarcinilor ce decurg din Hotărîre, comitetele executive ale sfaturilor populare sînt datoare să întreprindă o largă acţiune de popularizare a prevederilor ei, astfel încît ţăranii muncitori să cunoască amănunţit foloasele mari pe care le-ar avea încheind contracte cu unităţile statului pentru cultivarea de plante tehnice, medicinale şi aromate.

Controlaţi îndeaproape de conducerile sfaturilor populare, tehnicienii de specialitate trebuie să-i ajute pe cultivatori în alegerea celor mai potrivite terenuri pentru astfel de culturi, în folosirea condiţiilor naturale pentru irigarea culturilor, să le acorde întreaga asistenţă tehnică necesară pentru obţinerea unor recolte cît mai mari şi de calitate superioară.

Prin extinderea suprafeţelor cultivate cu plante tehnice, medicinale şi aromate şi prin dobîndirea unor recolte mereu mai mari, se va îmbunătăţi simţitor aprovizionarea industriei uşoare, alimentare şi farmaceutice cu materii prime necesare sporirii producţiei de bunuri de larg consum.

A apărut:

„Calendarul ţărănimii muncitoare — 1955"

— Editura de stat pentru literatură politică —

In Editura de stat pentru literatură politică a apărut de curînd „Calendarul ţărănimii muncitoare — 1955".

Această lucrare cuprinde materiale variate şi folositoare. Principala parte a „Calendarului ţărănimii muncitoare — 1955" este astfel întocmită încît să explice pe larg o serie de probleme de seamă legate de dezvoltarea agriculturii noastre. Se găsesc aici îndrumări cu privire la executarea unor lucrări agricole principale, ca: pregătirea pămîntului pentru semănat, semănatul, îngrijirea culturilor de cîmp, a legumelor, viilor, pomilor. In Calendar sînt date de asemenea sfaturi privitoare la creşterea animalelor şi asigurarea bazei furajere, sfaturi pentru stupari, crescători de viermi de mătase şi de iepuri de casă etc. Alături de aceste materiale se găsesc articole de ştiinţă popularizată, fragmente literare, date despre evenimente şi oameni de seamă, articole despre viaţa cultural-sportivă a satelor.

„Calendarul ţărănimii muncitoare — 1955" publică date interesante despre geografia ţărilor lagărului democraţiei, despre forţa economică a U.R.S.S. şi despre creşterea bunăstării şi dezvoltarea culturală a oamenilor sovietici.

Cele 256 de pagini ale „Calendarului ţărănimii muncitoare — 1955" prezintă o lectură variată şi plăcută. Lucrarea este bogat ilustrată.

La biblioteca din Dobrovăţ

Biblioteca din comuna Dobrovăţ, regiunea Iaşi cuprinde peste 2500 de volume. Biblioteca dispune şi de o sală de lectură care a fost înzestrată cu tot mobilierul necesar. Adesea poţi întîlni aci cititori din toate cele 3 sate ale comunei. Deşi înfiinţată numai de un an, biblioteca numără aproape 400 de cititori permanenţi. Unul dintre cei mai pasionaţi cititori este ţăranul muncitor Nicolae Bejan. Acesta are o mică stupină şi a fost foarte bucuros cînd a găsit la bibliotecă cărţi legate de îndeletnicirea sa, apicultura, ca, de pildă, „Lucrările din stupina colhozului" de G. V. Taranov. Dar el a mai citit şi altfel de cărţi, ca „Agrotehnica cerealelor", „Legumicultura" şi multe altele.

Un alt cititor permanent este şi ţăranul muncitor Vasile Pogor, care, în afară de o serie de broşuri agrotehnice, a citit şi numeroase lucrări literare şi politice. Acum el citeşte „Situaţie nouă, sarcini noi" de I. V. Stalin.

Printre cei ce iubesc mult cărţile este şi moş Costică Tonegaru, care deşi are aproape 70 de ani, bate deseori drumul bibliotecii. In anul care a trecut el a citit aproape 60 de cărţi de la bibliotecă.

La biblioteca din comuna Dobrovăţ ţăranii muncitori găsesc şi citesc şi ziarele care vin regulat şi sînt legate în colecţii.

Tovarăşa Ana Artenie, responsabila bibliotecii, nu se mulţumeşte numai cu buna deservire a cititorilor cu cărţi, ci organizează şi recenzii, discuţii asupra unor cărţi, precum şi lecturi în colectiv. Numai în ultimele 3 luni au avut loc 15 lecturi în colectiv, la fiecare din ele participînd cîte 25—40 de cititori. Lecturile s-au făcut atît din cărţile literare, cît şi din cele cu caracter agrozootehnic.

Pentru ca numărul cititorilor să crească mereu, tovarăşa bibliotecară merge deseori în casele oamenilor, popularizînd şi împrumutînd cele mai bune cărţi.

Elena Niţă Ibian
corespondentă

Pentru o recoltă cît mai bogată de grîu, porumb, cartofi şi sfeclă de zahăr la hectar

— Consfătuirea fruntaşilor din agricultură din regiunea Bacău —

Aspect de la consfătuire

In dimineaţa aceea ceţoasă de sfîrşit de ianuarie, pe strada principală a oraşului Bacău puteai intîlni grupuri, grupuri de ţărani muncitori care se îndreptau cu paşi grăbiţi spre sala teatrului orăşenesc unde urma să aibă loc consfătuirea fruntaşilor recoltelor bogate din regiune. Aproape 500 de oameni ai muncii din agricultură din regiunea Bacău au luat parte la această consfătuire. Printre ei se aflau colectivişti, întovărăşiţi, membri ai asociaţiilor simple de producţie agricolă, numeroşi ţărani muncitori cu gospodării individuale, muncitori din S.M.T.-uri şi gospodării agricole de stat, tehnicieni şi ingineri agronomi, activişti de partid şi de stat.

Delegaţii la consfătuire au fost aleşi în cadrul adunărilor fruntaşilor recoltelor bogate care au avut loc în raioanele regiunii Bacău. Puteai vedea în sala unde a avut loc consfătuirea regională pe ţăranul muncitor Lazăr Petru din comuna Strungani, fruntaş în cultura porumbului, stînd de vorbă cu Feciorul Constantin, preşedintele gospodăriei colective din comuna Romîni. In alt colţ al sălii, ţăranul muncitor Mocanu Vasile din comuna Şerbeşti, fruntaş în cultura sfeclei de zahăr, discuta cu cîţiva ţărani muncitori de prin părţile raionului Tg. Ocna despre avantajele sporite acordate cultivatorilor de sfeclă de zahăr pe baza recentei Hotărîri a guvernului

După puţin timp au început lucrările consfătuirii. In prezidiu au fost aleşi numeroşi fruntaşi ai recoltelor bogate, ingineri şi tehnicieni, activişti de partid şi de stat.

Cu mult interes au ascultat participanţii cele patru referate prezentate de ingineri, în care au fost arătate lucrările ce trebuie executate pentru obţinerea de recolte sporite de porumb, grîu, cartofi şi sfeclă de zahăr.

In timp ce inginerul Nina Cîrjă se pregătea să ţină referatul despre cultura sfeclei de zahăr, l-am auzit pe un ţăran muncitor spunîndu-i consăteanului său:

— Ai grijă, Ioane, să ne notăm cu atenţie cele ce se vor spune în referatul despre sfeclă. Ştii bine doar că în ăst an am încheiat contract cu fabrica de zahăr...

Multe au avut de învăţat cei prezenţi la consfătuire din referatele şi diafilmele prezentate la sfîrşitul fiecărui referat, ca şi din cuvîntările numeroşilor fruntaşi ai recoltelor bogate care au vorbit despre experienţa lor.

„Iată cum am muncit eu, tovarăşi, de am obţinut atîta recoltă la hectar". Acestea erau cuvintele cu care mulţi dintre fruntaşi îşi începeau cuvîntarea. Prin cuvîntul lor bine gîndit, spus într-o formă simplă, sfătoasă, oamenii îşi împărtăşeau unul altuia experienţa şi metodele folosite în munca lor, metode cu ajutorul cărora au reuşit să dobîndească roade bogate.

Şi fiecare din cei care au luat cuvîntul şi-a arătat hotărîrea de a urma cu încredere îndemnul partidului ca în anul acesta să muncească şi mai bine pămîntul, cu mai multă pricepere, pentru a-i spori rodnicia.

La sfîrşitul consfătuirii, peste 30 de oameni ai muncii din agricultură din regiunea Bacău, care s-au evidenţiat în lupta pentru sporirea producţiei agricole, au primit insigna de fruntaş al recoltelor bogate. Alţi peste 300 au primit diplome de merit.

Printre cei cărora li s-au decernat insigna de fruntaş al recoltelor bogate se numără şi ţăranul muncitor Groza Gheorghe, întovărăşitul Ştefănescu Aurel, colectivista Marcu Ecaterina, inginerul Nina Cîrjă şi alţii.

Cînd i-a fost înmînată insigna de fruntaş al recoltelor bogate, colectivista Marcu Ecaterina, ca şi ceilalţi fruntaşi care au primit această distincţie, şi-a luat angajamentul de a transmite şi celorlalţi ţărani muncitori din comunele regiunii Bacău preţioasele învăţăminte dobîndite la consfătuire. Fruntaşii recoltelor bogate din regiunea Bacău vor fi fruntaşi şi în lupta pentru răspîndirea experienţei şi a metodelor agrotehnice înaintate în rîndurile tuturor oamenilor muncii din satele acestei regiuni.

Cînd e lucrat bine pămîntul dă rod bogat

După părerea unora — a spus ţăranul muncitor Ştefănescu Aurel din comuna Ştefan cel Mare — grîul este una din culturile care nu cere prea multă trudă. Unii dintre noi, însă, merg pînă acolo încît nu fac cum se cade nici chiar semănatul sau alegerea seminţei. Şi apoi se mai miră de ce culeg recolte slabe. Pînă acum cîţiva ani, şi eu credeam că felul în care e semănat şi îngrijit grîul n-are nici o însemnătate pentru soarta recoltei. De cînd citesc în ziare cum lucrează colhoznicii sovietici de obţin recolte record şi mai ales de cînd urmez cursurile agrozootehnice, am înţeles că pămîntul semănat cu o cultură sau alta nu poate fi lucrat oricum dacă vrei să culegi de pe el rod bogat. Apoi, încetul cu încetul, am început să-mi lucrez şi eu pămîntul în chip nou. Şi n-am avut decît de cîştigat. Numai în anul trecut, bunăoară, datorită faptului că am aplicat regulile agrotehnice am strîns de pe 20 de prăjini de pămînt mai mult grîu decît alţii de pe un hectar de teren. Socotită la hectar, eu am scos o recoltă de peste 3.000 kg de grîu curat ca aurul. Veţi zice poate că am un pămînt mai bun. Despre aşa ceva nu poate fi vorba. Pămîntul meu, ca şi al celorlalţi ţărani muncitori din satul nostru, este acelaşi în ce priveşte calitatea. Eu însă m-am străduit ca prin îngrăşare şi alte lucrări să-i măresc rodnicia. Şi am izbutit. Şi tocmai despre cum am cultivat eu grîul vreau să vă vorbesc acum.

Pe la jumătatea lunii septembrie a anului 1953, după ce am strîns porumbul de pe cîmp am curăţat bine locul, am făcut bine arătura pentru însămînţatul grîului. N-am mai arat cu boulenii mei, ca-n alte dăţi, ci am încheiat contract cu S.M.T.-ul din comuna noastră. Nici să-i fi omorît nu-mi puteau face boulenii o arătură aşa de adîncă şi bună cum mi-au făcut tractoriştii. O dată cu arătura de toamnă, am băgat sub brazdă gunoi de grajd bine putrezit.

După ce am grăpat bine locul ca pentru ceapă, am însămînţat grîul cu o maşină împrumutată de la centrul de închiriat maşini şi unelte al cooperativei. M-am îngrijit din timp ca sămînţa ce o bag în pămînt să fie numai bob şi bob, aleasă şi tratată cu abavit împotriva mălurei. Insămînţat la vreme, grîul meu a răsărit des ca peria şi a crescut frumos, încît a intrat înfrăţit în iarnă. După ce a dat gerul şi zăpada am ieşit adesea în cîmp să controlez starea semănăturilor. Cînd, de pildă, am văzut că s-a prins peste grîu un fel de poighiţă de gheaţă sau crustă, cum îi mai zice, am spart-o în pripă.

Primăvara, cînd am văzut că buruienile încercau să-mi năpădească holda, am făcut plivitul de vreo 3 ori.

— De ce calci frumuseţea asta de grîu, măi Aurel, îmi spuse într-o zi un vecin al meu, văzîndu-mă plivînd buruienile din lan. E păcat să umbli prin el. Nu vezi că-l culci la pămînt şi n-o să se mai ridice?

— Cred că-i mai păcat să-l las năpădit de buruieni, l-am răspuns eu atunci şi am continuat să-mi plivesc holda pînă n-a mai rămas nici măcar o buruiană în ea.

Ingrijit în felul acesta, grîul mi-a crescut mare, frumos şi a făcut nişte spice cît vrăbiile. Seceratul l-am făcut atunci cînd bobul dăduse în pîrg, pentru ca nici un bob să nu se scuture.

Dîndu-ne seama cît de spornică şi de rodnică este lucrarea pămîntului cu tractoarele S.M.T.-ului, ne-am înţeles mai mulţi ţărani muncitori şi, cu sprijinul organizaţiei de partid şi al sfatului popular, am alcătuit în comuna noastră o întovărăşire agricolă. In întovărăşire, unde avem pămîntul strîns laolaltă, în tarlale întinse, vom putea să-l lucrăm şi mai bine cu mijloacele mecanizate ale S.M.T.-ului, să aplicăm toate metodele agrotehnice şi astfel să culegem recolte tot mai îmbelşugate spre bunăstarea noastră şi îndestularea cu pîine a întregului popor muncitor.

Putem obţine o recoltă de peste 2.000 kg de porumb boabe la hectar

Despre multe din realizările dobîndite în gospodăria noastră colectivă aş putea să vă vorbesc, tovarăşi. Vă voi povesti, însă, numai despre felul în care am muncit noi în anul trecut de am obţinut, pe o suprafaţă de 56 ha de teren, o producţie medie de 2600 kg de porumb la hectar. S-ar părea că această producţie n-ar fi prea mare. Dacă ţinem seama, însă, că în anul trecut pe aici, prin părţile noastre, timpul a fost cam secetos şi dacă comparăm producţia dobîndită de gospodăria noastră cu a multor ţărani muncitori cu gospodării individuale care n-au cules nici jumătate cît noi, putem spune că am scos o recoltă bună.

Ştim cu toţii, — a arătat în continuare colectivista Marcu Ecaterina din comuna Dochia — că porumbul, pe lîngă faptul că foloseşte ca hrană pentru oameni, este de mare trebuinţă şi în creşterea şi îngrăşarea animalelor. De aceea, încă din primul an al înfiinţării ei, gospodăria noastră colectivă şi-a pus în plan să cultive cu porumb o bună parte din terenul său arabil.

„N-o să putem cultiva prea mult porumb, — spuneau unii colectivişti — căci la porumb se cere multă muncă, iar noi avem oameni puţini".

Consiliul de conducere al gospodăriei noastre, ajutat îndeaproape de agronomi, a arătat colectiviştilor că, folosind metode înaintate de muncă în cultura porumbului, problema lipsei de braţe de muncă poate fi rezolvată cu uşurinţă. Şi într-adevăr, datorită faptului că noi am aplicat pe întreaga suprafaţă de 56 ha metoda însămînţării porumbului în cuiburi aşezate în pătrat, am reuşit, cu braţele de muncă pe care le avem în gospodărie şi folosind mijloace mecanizate, să întreţinem în bune condiţii întreaga cultură de porumb.

Iată pe scurt, tovarăşi, cum am muncit noi pămîntul. Indată după secerişul grîului, am dezmiriştit terenul, iar toamna l-am arat adînc cu tractoarele S.M.T.-ului. Prea multe îngrăşăminte nu i-am dat, deoarece numai cu un an în urmă fusese bine gunoit cu gunoi de grajd. Primăvara, după topirea zăpezii, după ce pămîntul se mai zvîntase, l-am grăpat bine. Inainte de însămînţare, după ce l-am mai grăpat o dată, l-am marcat cu un marcator făcut de colectiviştii noştri. Insămînţatul l-am făcut cînd pămîntul avea căldura necesară, punînd la întretăierea liniilor trase de marcator cîte 3—4 boabe de porumb. Sămînţa de porumb folosită de noi a fost aleasă bine încă din toamna trecută şi păstrată peste iarna la un loc uscat şi ferit de ger. Cînd am făcut proba de germinaţie, sămînţa s-a dovedit a fi din cele mai bune.

Sosind timpul praşilei, noi am folosit prăşitoare cu tracţiune animală. Cu totul am făcut 4 praşile, din care una manuală şi 3 mecanice. Dacă am fi făcut şi polenizare artificială suplimentară a porumbului, am fi putut spori şi mai mult producţia la hectar. De acest lucru vom ţine însă seama în anul acesta, deoarece sîntem hotărîţi să scoatem cel puţin 3000 kg de porumb de pe fiecare hectar.

Este o datorie a noastră, a fruntaşilor recoltelor bogate — a spus în încheiere colectivista Marcu Ecaterina — ca anul acesta să muncim în aşa fel pămîntul încît să ne îndeplinim angajamentul luat aici de a obţine pe regiune o producţie medie de porumb de peste 2000 kg boabe la hectar.

Şi în regiunea noastră pot fi dobîndite recolte mari de cartofi

Incepîndu-şi cuvîntarea, ţăranul muncitor Todiriţă Albu din comuna Răuceşti a spus între altele:

— Iubesc pămîntul şi-l muncesc cu drag. Şi cu ani în urmă căutam să-mi lucrez bine bucăţica mea de pămînt, atît cît era ea. Ce folos însă că nu prea îmi aducea recolte bogate, deoarece nu prea cunoşteam meşteşugul de a lucra ogorul după cum ne învăţa ştiinţa.

Statul nostru democrat-popular, pe lîngă multe alte ajutoare, ne-a dat putinţa să învăţăm din minunata ştiinţă agrotehnică care ne este o adevărată călăuză în munca noastră. Cu ajutorul agrotehnicii am reuşit an de an să sporesc rodnicia pămîntului. Anul trecut, pentru faptul că am obţinut producţii mai mari ca alţii am avut fericirea să iau parte la consfătuirea pe ţară a fruntaşilor recoltelor bogate, care a avut loc la Bucureşti. Am cunoscut acolo oameni minunaţi de la care am învăţat multe lucruri folositoare. Intors în sat, am povestit şi altor ţărani muncitori de la noi cele auzite acolo ca să le cunoască şi să le aplice şi ei.

Cele învăţate la consfătuirea de la Bucureşti m-au ajutat să-mi muncesc pămîntul şi mai bine, reuşind astfel să scot producţii şi mai mari la grîu, porumb şi cartofi. Iată, de pildă, cum am muncit eu de am scos de pe o suprafaţă de 14 prăjini (circa 25 ari) cantitatea de 7.700 kg. de cartofi, ceea ce vine peste 30.000 kg de cartofi la hectar.

Pe locul unde am avut cartofi, cultivasem cu un an în urmă grîu. Indată ce am secerat grîul, am şi dezmiriştit terenul pentru ca să distrug buruienile şi să opresc apa în pămînt.

Mai spre toamnă, cu cei doi boi ai mei, am cărat pe loc gunoi de grajd bine putrezit pe care l-am băgat sub brazdă o dată cu arătura adîncă. N-am grăpat pămîntul şi asta a prins bine, că peste iarnă s-a oprit multă zăpadă printre brazde. Primăvara, cînd locul s-a zvîntat oleacă, l-am grăpat şi apoi l-am arat mai la suprafaţă cu plugul fără cormană.

Am grăpat bine pămîntul din nou şi apoi am făcut pătratele cu marcatorul lucrat de mine, aşa cum mă învăţase la consfătuire un colectivist de prin părţile Ardealului.

Cartofii, aleşi din toamnă şi păstraţi cu grijă peste iarnă, i-am pus în cuiburile făcute cu sapa la întretăierea liniilor. In fiecare cuib am pus cîte doi cartofi deopotrivă de mari şi frumoşi.

Am prăşit cartofii de cîte ori am văzut ca buruienile încep să crească. O dată cu ultima praşilă, am făcut şi muşuroitul lor. Am strîns recolta la vreme care, după cum v-am spus, a fost o recoltă destul de bogată.

Folosind experienţa căpătată pînă acum, eu sînt hotărît să semăn în acest an o jumătate de hectar cu cartofi după metoda în cuiburi aşezate în pătrat. Terenul l-am şi pregătit. Pentru a folosi mai cu economie gunoiul de grajd, eu am chibzuit ca la primăvară să pun în fiecare cuib, o dată cu cartofii, cîte un căuş de gunoi. De pe acum am şi cărat o cantitate de gunoi la capătul locului.

Pentru ca metodele înaintate de lucru să fie cît mai bine cunoscute de ţăranii muncitori, eu propun ca tovarăşii ingineri şi tehnicieni de la raion şi regiune să stea mai puţin în birouri şi să vină mai des în mijlocul nostru pentru a ne arăta cînd şi cum trebuie făcută fiecare lucrare agricolă.

62.000 kg de sfeclă de zahăr la hectar

Poate că unii dintre dumneavoastră — a spus în cuvîntul său ţăranul muncitor Mocanu Vasile din comuna Şerbeşti — o să se mire cînd vor auzi că anul trecut am scos o recoltă de 62.000 kg de sfeclă de zahăr la hectar.

Ce-i drept, şi eu m-am cam mirat astă-toamnă cînd de pe 25 de ari de pămînt am scos mai bine de un vagon şi jumătate de sfeclă de zahăr. Cînd însă am chibzuit bine asupra felului nou în care mi-am lucrat pămîntul, mi-am dat seama că nu s-a petrecut nimic deosebit. Am înţeles atunci că şi pămîntul nostru din regiunea Bacău, pe care unii îl socotesc slab, poate da recolte bogate dacă-i lucrat după cum ne învaţă cartea şi agronomii.

In urmă cu cîţiva ani acest teren ce l-am avut cultivat cu sfeclă de zahăr a fost o ţelină care nu-mi aducea mare folos. L-am desfundat adînc cu tractoarele S.M.T.-ului şi l-am semănat cu porumb. In toamna anului 1953, după ce am cules porumbul, l-am ogorît adînc — la 28 cm — tot cu tractoarele S.M.T.-ului cu care încheiasem contract.

O dată cu arătura de toamnă am îngropat sub brazdă, pe lîngă gunoi de grajd bine putrezit, şi 60 kg de superfosfat, 30 kg de sare potasică. Primăvara, îndată ce brazdele s-au zvîntat, le-am grăpat în curmeziş de două ori, apoi cu o zi înainte de însămînţare am mai trecut o dată cu grapa peste loc.

Poveţele agronomilor, cît şi cele citite de mine în ziare şi broşuri, m-au ajutat să pregătesc bine sămînţa de sfeclă de zahăr, să-i încerc puterea de încolţire şi să o jarovizez înainte de însămînţare. Insămînţatul l-am făcut cu maşina pe la jumătatea lunii aprilie, atunci cînd pămîntul era destul de cald şi umed pentru ca sămînţa să răsară repede.

După cum ştiţi, sfecla de zahăr trebuie îngrijită cu multă atenţie. Şi eu am căutat s-o întreţin aşa cum se cere. Bunăoară, îndată ce plantele au răsărit, am făcut prima praşilă, stîrpind buruienile cu sapa printre rînduri. Curînd după aceea, am făcut buchetatul şi răritul, apoi praşila a doua. Aproape ca nu ştiam care din firele de sfeclă să le smulg la rărit, aşa de frumos şi deopotrivă crescuseră plantele. La vreo trei săptămîni, cînd m-am apucat de praşila a treia am făcut îngrăşarea suplimentară, cum i se zice, împrăştiind pe terenul cultivat cu sfeclă azotat de amoniu. Rîdeau de mine unii cînd mă vedeau umblînd prin lan cu căldarea cu îngrăşăminte. Am tăcut şi mi-am văzut de treabă, gîndind: „rîdeţi voi acum, dar cine rîde la urmă acela rîde mai bine".

După ce am făcut şi praşila a patra, au început căldurile mari şi seceta. Auzind că vreau să mai fac şi a cincea praşilă la sfeclă, cîţiva bătrîni din sat mă povăţuiră:

— Nu încerca să intri în lan pe căldura asta, nepoate, că ai să-ţi nenoroceşti sfecla.

Am ascultat mai curînd de carte decît de ei şi am mai făcut prin august încă o praşilă, care s-a dovedit a fi, aşa după cum se spune, tot atît de folositoare sfeclei cît şi o ploaie bună.

Uitasem să vă spun că sfecla mi-a fost năpădită la un capăt de loc de nişte dăunători, numiţi purici, care au început să atace frunzele plantelor. M-am dus imediat la tehnicianul agricol şi după sfatul dat de el am trecut îndată la prăfuirea sfeclei cu nitroxan.

La fel am făcut şi mai tîrziu, cînd printre frunze a apărut un gîndac roşcat. Impreună cu nevastă-mea am prăfuit din nou frunzele sfeclei, de data aceasta cu un produs pe care l-am primit de la fabrica de zahăr, numit hexacloran.

După cum aţi văzut, munca multă şi migăloasă pe care am depus-o n-a fost în zadar. Recoltă de sfeclă de zahăr ca a mea nu s-a pomenit prin părţile noastre. Cei care-şi rîdeau de mine că prea mă trudesc, cînd au văzut că un sfert de hectar mi-a adus un venit de 5800 de lei, 137 kg de zahăr şi alte foloase, s-au hotărît şi ei să încheie contract cu fabrica pentru a cultiva sfeclă de zahăr şi să lucreze pămîntul la fel ca mine.

Stă în puterile noastre, a spus în încheiere ţăranul muncitor Mocanu Vasile, să facem ca pămîntul să ne dea rod bogat; totul e însă să ştii cum să-l lucrezi.

Pentru orice lucru e bine să te pregăteşti din vreme

Urcînd la tribună, bătrînul Munteanu Gheorghe, ţăran muncitor din comuna Bogdăneşti, îşi roti privirea peste sala plină de lume, apoi, dregîndu-şi glasul, începu să vorbească:

— Să-mi fie iertat dacă spun că nu chiar toţi cei ce se îndeletnicesc cu plugăritul se pot numi agricultori. Mai sînt printre noi unii ţărani muncitori care-şi lucrează pămîntul cum au apucat din bătrîni, iar cînd culeg recolte slabe de pe ogoarele lor — şi asta se întîmplă mai în fiecare an — caută să arunce toată vina pe seama timpului neprielnic sau să spună că pămîntul e sărac şi de asta nu le dă rod mai bogat. Eu zic că aceştia n-au dreptate. Nu există pămînt bun şi pămînt rău, ci numai pămînt bine lucrat şi pămînt rău lucrat.

Am aproape 70 de ani şi pînă nu de mult şi eu îmi lucram pămîntul cum învăţasem de la tata, crezînd că aşa e bine. In ultimii ani însă, cînd prin satele noastre au început să vină agronomi, încetul cu încetul mi-am dat seama că oricărui pămînt i se poate smulge rod bogat dacă e lucrat la timp şi aşa cum scrie în cărţile de ştiinţă agrotehnică. In dorinţa de a culege recolte bogate, am încercat să-mi lucrez pămîntul după sfaturile date de agronomi. La început baba mea nici n-a vrut să audă de aşa ceva. In cele din urmă, n-a avut încotro şi mi-a dat ascultare. In primăvara trecută, de pildă, eu am fost printre primii din satul nostru care am semănat păpuşoiul şi cartofii în cuiburi aşezate în pătrat. Am muncit, ce-i drept, dar n-a fost în zadar. A crescut şi păpuşoiul şi cartofii, atît de frumos şi au rodit aşa de bine, încît toamna, la cules, ne-a trecut năduşelile cărînd sacii cu ştiuleţi în podul casei.

Tot aşa am să semăn şi în ăst an. Sămînţa de păpuşoi am ales-o încă din toamnă. Ştiuleţe, unul şi unul, cu boabe deopotrivă de pline, sănătoase, mari şi aşezate în rînduri drepte. Am încercat de curînd într-o lădiţă să văd dacă are, cum se spune, putere de încolţire. A răsărit bine, bob cu bob. Tot din toamnă mi-am ales şi cartofii de sămînţă, iar pe locul unde-i voi semăna, am cărat şi îngropat sub brazdă gunoi de grajd. Acum baba mea adună cît mai mult găinaţ de la păsări. Cică a auzit ea de la cămin ca-i tare bun de îngrăşat pămîntul. Aşa-i ea harnică şi stăruitoare de cînd o ştiu, dar ceea ce mă bucură mult e faptul că începe şi ea să priceapă regulile agrotehnice.

In gospodăria mea găsesc totdeauna ceva de lucru şi caut să nu pierd nici o zi în zadar. Acum, în zilele de iarnă, îmi dreg carul, grapa, îmi repar la fierar plugul şi-mi îngrijesc boulenii ca să fie buni de muncă. Toate acestea le-am şi terminat, aşa încît chiar mîine aş putea începe muncile agricole de primăvară.

Cred că fiecare dintre noi e bine să se pregătească de pe acum pentru arat şi semănat. Greşesc acel care aşteaptă venirea primăverii stînd pe cuptor, cu mîinile în sîn.

Dar nu numai uneltele şi sămînţa trebuie pregătite acum, în zilele de iarnă; trebuie să folosim acest timp şi pentru a ne îmbogăţi cunoştinţele agrotehnice citind unele broşuri, luînd parte la cercurile agrotehnice sau la conferinţele ce se ţin la căminul cultural.

Consfătuirea organizată în regiunea Bacău din iniţiativa comitetului regional de partid a constituit un rodnic schimb de experienţă. A fost mare numărul fruntaşilor recoltelor bogate din regiune care au luat cuvîntul la această consfătuire. Fiecare din ei a vorbit despre felul cum şi-a lucrat pămîntul şi cum are de gînd să-l lucreze şi mai bine în viitor. Vorbind despre experienţa lor, participanţii la consfătuire au subliniat că chezăşia sporirii producţiei agricole o constituie aplicarea pe scară cît mai largă a regulilor agrotehnice şi a metodelor înaintate de muncă. Cei prezenţi la consfătuire şi-au manifestat totodată hotărîrea de a împărtăşi experienţa cîştigată de ei şi celorlalţi oameni ai muncii de pe ogoarele regiunii.

Hotărîrea participanţilor la consfătuire de a lupta cu toate puterile lor pentru dobîndirea de recolte bogate prin executarea fiecărei lucrări la timp şi în cele mai bune condiţii agrotehnice a fost concretizată în chemarea pe care consfătuirea a adresat-o tuturor colectiviştilor, întovărăşiţilor, ţăranilor muncitori din asociaţiile simple, ţăranilor muncitori cu gospodării individuale, muncitorilor din S.M.T.-uri şi gospodării de stat, precum şi tuturor inginerilor şi tehnicienilor din agricultură din regiunea Bacău. In chemare se arată că în regiunea Bacău există toate condiţiile pentru a se putea obţine, prin aplicarea regulilor agrotehnice, o producţie medie la hectar de 2.000 kg de porumb, 1.500 kg de grîu, 1.100 kg de floarea-soarelui, 14.000 kg de cartofi şi 17.000 kg de sfeclă de zahăr. Atît consfătuirile care au avut loc în comune şi raioane cu fruntaşii recoltelor bogate cît şi consfătuirea regională, se arată în Chemare, au confirmat că aceste producţii nu numai că pot fi realizate, dar că ele pot fi depăşite şi că acest lucru depinde în primul rînd de felul cum este lucrat pămîntul.

Adresîndu-se ţăranilor muncitori, consfătuirea regională a fruntaşilor recoltelor bogate îi cheamă să se pregătească cît mai temeinic pentru campania de primăvară, să-şi repare uneltele agricole, să pregătească pentru semănat numai sămînţă bună şi de calitate, să folosească gunoiul de grajd şi îngrăşămintele chimice în îngrăşarea terenului, să extindă metoda cultivării plantelor prăşitoare în cuiburi aşezate în pătrat şi să facă toate celelalte lucrări agricole în condiţiile cerute de agrotehnică. De asemenea, ţăranii muncitori sînt chemaţi să alcătuiască, de bună voie, noi gospodării colective, întovărăşiri agricole şi asociaţii simple de producţie pentru ca pe tarlalele întinse de teren să poată folosi cu mai mult randament tractoarele şi maşinile agricole din S.M.T.-uri, precum şi atelajele din gospodăriile lor şi să poată aplica pe scară largă toate metodele agrotehnice înaintate spre a obţine producţii sporite la hectar.

Inginerii şi tehnicienii de la regiune şi raioane, cei din S.M.T.-uri, gospodării de stat, învăţătorii şi propagandiştii cercurilor, cursurilor şi sfaturile agrotehnice sînt chemaţi să dea tot sprijinul ţăranilor muncitori pentru a obţine în acest an producţii sporite la toate culturile.

Prin aceasta, arată Chemarea, vom contribui la cîştigarea bătăliei pentru obţinerea în acest an a unei recolte pe ţară de 10 milioane tone de grîu şi porumb în interesul îmbunătăţirii continue a nivelului de trai al celor ce muncesc la oraşe şi sate.

Cu privire la sporirea producţiei creşterii animalelor

Raportul prezentat de N. S. Hruşciov la plenara C.C. al P.C.U.S.

MOSCOVA 3 (Agerpres). — TASS

La 3 februarie ziarele au publicat raportul prezentat de N. S. Hruşciov la 25 ianuarie la plenara Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice cu privire la sporirea producţiei creşterii animalelor.

La începutul raportului N. S. Hruşciov a spus:

Înfăptuind politica elaborată de partidul comunist, Ţara Sovietică a obţinut în ultima perioadă un nou avînt în dezvoltarea economiei naţionale şi în ridicarea bunăstării oamenilor muncii. Deosebit de însemnate sînt realizările în domeniul industriei socialiste. Ca şi pînă acum, partidul consideră drept sarcină principală dezvoltarea industriei grele, deoarece numai pe baza ei se ridică întreaga economie naţională a ţării, inclusiv industria uşoară, alimentară şi celelalte ramuri industriale, precum şi agricultura. Pe baza industriei grele în dezvoltare creşte producţia de ţesături, îmbrăcăminte, încălţăminte şi alte mărfuri de consum popular. Pe scara tot mai mare se desfăşoară construcţia industrială, social-culturală şi de locuinţe.

N. S. Hruşciov a subliniat că, în legătură cu măsurile aplicate în ultima vreme în vederea sporirii producţiei mărfurilor de consum popular, unii tovarăşi fac confuzii în problema ritmului de dezvoltare a industriei grele şi a celei uşoare în U.R.S.S. Referindu-se la legea economică fundamentală a socialismului, lege pe care o înţeleg greşit şi pe care o interpretează într-un mod vulgarizator, asemenea pseudo-teoreticieni încearcă să demonstreze că într-o etapă anumită a construcţiei socialiste dezvoltarea industriei grele ar înceta să mai fie sarcina principală şi că industria uşoară ar putea şi ar trebui să depăşească toate celelalte ramuri ale industriei. Acestea sînt raţionamente profund greşite, străine de spiritul marxism-leninismului. Aceasta nu este altceva decît o calomnie la adresa partidului. Aceasta este o rămăşiţă pe cale de dispariţie a devierii de dreapta, o rămăşiţă pe cale de dispariţie a unor concepţii ostile leninismului, care la timpul lor au fost propovăduite de Rîkov, Buharin şi alţii de teapa lor.

Sarcina principală, pentru a cărei îndeplinire îşi consacră partidul toate forţele, a declarat N. S. Hruşciov, a fost şi rămîne întărirea puterii statului sovietic şi prin urmare dezvoltarea neîncetată a industriei grele, care constituie baza trainică a întregii economii naţionale şi a invincibilei capacităţii de apărare a ţării, izvorul ridicării neîncetate a bunăstării poporului.

Dezvoltarea pe toate căile a industriei socialiste în general şi a industriei grele în special constituie sarcina principală în lupta pentru crearea bazei materiale de producţie a comunismului. Pentru îndeplinirea cu succes a sarcinilor construcţiei comuniste este necesar ca paralel cu o industrie puternică să avem şi o agricultură multilateral dezvoltată, în stare să producă cantitatea de alimente şi materii prime agricole necesară pentru aprovizionarea neîntreruptă a populaţiei şi acoperirea celorlalte nevoi ale statului.

În continuare, N. S. Hruşciov a citat unele date cu privire la îndeplinirea hotărîrilor de cea mai mare însemnătate ale partidului şi guvernului îndreptate spre dezvoltarea agriculturii socialiste.

Deşi anul trecut într-o serie de regiuni din ţară condiţiile atmosferice au fost nefavorabile, a spus raportorul, iar seceta a dus la scăderea considerabilă a recoltelor globale de produse agricole în sudul Ucrainei şi în regiunea Volgăi, faţă de 1953 ţara a primit anul trecut mai multe cereale, cartofi, legume şi zarzavaturi, carne, unt şi alte produse. Aceasta a permis sporirea volumului colectărilor şi achiziţiilor de produse agricole de către stat. Acesta este primul rezultat al îndeplinirii hotărîrilor cu privire la agricultură adoptate de plenarele precedente ale C.C. al P.C.U.S.

Al doilea rezultat, tot atît de important, constă în faptul că în producţie au fost create premizele necesare pentru un puternic avînt al agriculturii în viitorul cel mai apropiat. A fost depăşit planul de însămînţare la culturile de toamnă.

Alocările suplimentare acordate de stat au permis înzestrarea S.M.T.-urilor şi sovhozurilor cu un mare număr de maşini noi. În staţiunile de maşini şi tractoare au fost asigurate cadre permanente. În prezent, în colhozuri lucrează aproximativ 120.000 de specialişti.

Creşterea producţiei-marfă a agriculturii şi sporirea preţurilor de stat de colectare şi achiziţionare la produsele agricole, sporire efectuată în cursul celui de al 2-lea semestru al anului 1953, au dus la sporirea considerabilă a veniturilor băneşti ale colhozurilor şi colhoznicilor. Pentru producţia lor, predată şi vîndută statului, colhozurile şi colhoznicii au obţinut în anul 1953, faţă de 1952, cu 12 miliarde ruble mai mult, iar în anul 1954 — cu 25 miliarde ruble mai mult.

În continuare, N. S. Hruşciov a vorbit pe larg despre problemele sporirii producţiei de cereale — condiţie hotărîtoare pentru dezvoltarea tuturor ramurilor agriculturii şi în primul rînd a creşterii animalelor. N. S. Hruşciov a subliniat că problema sporirii considerabile a producţiei de cereale este condiţionată de schimbările care s-au produs în perioada de după război şi continuă să se producă şi în prezent în Ţara Sovietică. Hruşciov a arătat că în U.R.S.S. s-a ridicat considerabil nivelul bunăstării poporului; datorită natalităţii ridicate şi scăderii mortalităţii, populaţia creşte în fiecare an cu peste 3.000.000 locuitori. Ca urmare a unui asemenea spor de populaţie creşte şi nevoia de cereale şi alte produse.

În Ţara Sovietică creşte an de an populaţia oraşelor şi centrelor industriale. În ultimii cinci ani populaţia de la oraşe a crescut cu aproximativ 17.000.000 oameni.

Hruşciov a spus în continuare că ţara are nevoie de mari rezerve de stat de cereale care să se completeze în fiecare an, de un fond suficient de cereale pentru comerţul exterior, precum şi de o cantitate suplimentară de cereale pentru a spori considerabil producţia de furaje necesare creşterii animalelor.

După cum rezultă din calcul, este necesar să avem în ţară o recoltă globală de zece miliarde puduri de cereale. Aceasta va permite nu numai să se satisfacă în întregime nevoile de cereale ale populaţiei, dar şi să se asigure pe deplin necesităţile de furaje ale creşterii animalelor şi să se asigure rezervele necesare.

Hruşciov a declarat că pentru îndeplinirea acestei sarcini există toate condiţiile necesare şi rezerve uriaşe care rezidă în economia socialistă. În anul 1954 suprafaţa însămînţată cu grîu — cea mai preţioasă cultură cerealieră — a sporit de la 40.300.000 ha la 49.300.000 ha în comparaţie cu anul 1940, iar greutatea specifică a grîului faţă de semănăturile de cereale a sporit în această perioadă de la 36,4% la 44%. În ce priveşte volumul producţiei de grîu, U.R.S.S. ocupă primul loc în lume, depăşind S.U.A. atît în ce priveşte recolta globală de grîu cît şi producţia de grîu pe cap de locuitor.

Pe baza căror surse am putea în viitorii 5-6 ani să atingem în ţară nivelul producţiei de cereale care ne este necesar? Pe seama sporirii recoltei de cereale pe vechile pămînturi arabile (reducerea pierderilor la strîngerea recoltei, sporirea recoltei la ha); pe seama extinderii continue a semănăturilor de culturi cerealiere pe pămînturile virgine şi înţelenite; pe seama extinderii considerabile a semănăturilor de porumb.

Comitetul Central al partidului şi Consiliul de Miniştri au adoptat hotărîrea ca încă în 1956 suprafeţele însămînţate cu cereale pe noile pămînturi să fie sporite pînă la cel puţin 28—30 milioane ha. Avînd în vedere că în 1960 o parte din aceste pămînturi va fi rezervată pentru ogoarele negre şi alte culturi, cel puţin 28 milioane ha din pămînturile valorificate vor fi folosite pentru semănături de cereale. Chiar dacă recolta medie n-ar fi decît de zece chintale la ha aceasta va da aproximativ 1.800.000.000 puduri de cereale. Hruşciov a arătat că o rezervă de cea mai mare importanţă pentru sporirea producţiei de cereale este extinderea suprafeţei însămînţate cu porumb. Dacă pînă în 1960 suprafaţa însămînţată cu porumb va fi lărgită la cel puţin 28 milioane ha, aceasta va face posibilă sporirea considerabilă a producţiei de cereale în ţară.

Dacă recolta globală de cereale în ţară va fi de zece miliarde puduri, atunci vor putea fi satisfăcute pe deplin toate nevoile de cereale ale ţării, vor putea fi create rezerve mai mari şi, totodată, vor putea fi repartizate pentru creşterea animalelor peste patru milioane puduri de cereale şi, în afară de aceasta, o mare cantitate de tărîţe, turte oleaginoase şi diferite nutreţuri combinate. Pe baza ridicării nivelului agriculturii vom obţine de asemenea o creştere a recoltelor globale la celelalte culturi de cea mai mare importanţă: cartofi, morcovi furajeri, sfeclă furajeră, sfeclă de zahăr şi vom spori totodată producţia de plante tehnice.

Creşterea animalelor va obţine aşadar o bază furajeră stabilă pentru dezvoltarea ei, ea va atinge o înaltă productivitate şi o mare rentabilitate.

N. S. Hruşciov a vorbit apoi pe larg despre sarcinile principale privind sporirea producţiei de carne, lapte, ouă, lînă şi alte produse ale creşterii animalelor. În perioada 1 octombrie 1953—1 octombrie 1954, numărul vitelor cornute mari a crescut în ţară cu 1,9 milioane capete, dintre care vaci — cu 1,5 milioane; numărul porcilor a crescut cu 3,4 milioane capete; al oilor cu 2,6 milioane. A sporit într-o oarecare măsură productivitatea vitelor. Au crescut colectările de carne, lapte, unt şi ouă. Totuşi, produsele animale nu sînt suficiente. Aceasta se explică în primul rînd prin creşterea uriaşă a consumului. În urma repetatelor reduceri de preţuri, a crescut în mare măsură cererea de produse animale.

În comparaţie cu anul 1940, în 1954 volumul vînzărilor de carne către populaţie a crescut de 2,3 ori, de unt animal de 2,5 ori, ouă de 1,4 ori, ţesături de lînă de aproape 3 ori. Cererea la produsele animale va spori şi pe viitor. Este necesar să se ia toate măsurile pentru satisfacerea acestei cereri, neuitînd că pentru partidul comunist şi guvernul sovietic nu există nimic mai presus decît grija pentru binele poporului.

În proiectul de hotărîre prezentat spre examinare plenarei Comitetului Central este trasată ca o sarcină de cea mai mare importanţă a economiei naţionale sporirea în 1960 — în comparaţie cu 1954 — a producţiei de carne şi grăsimi de toate felurile — de două ori; a producţiei de lapte — de două ori, ouă — de 2,2 ori, lînă (de toate felurile) — de 1,8 ori. Pentru a asigura puternicul avînt prevăzut în domeniul creşterii animalelor, către această ramură economică trebuie îndreptată atenţia întregului partid, a întregii ţări. Raportorul a arătat că sporirea puternică a producţiei de produse animale este o sarcină pe deplin reală şi că la noi există toate condiţiile necesare pentru îndeplinirea ei cu succes. Trebuie numai folosite just şi mobilizate rezervele existente.

Rezerva principală a sporirii producţiei de carne constă în primul rînd în dezvoltarea creşterii porcilor care se înmulţesc cel mai repede. Se trasează sarcina ca în 1960 producţia de carne de porc să sporească de două ori faţă de 1954.

Se trasează de asemenea sarcina ca în 1960 producţia de carne de vacă să sporească de 1,7 ori în comparaţie cu 1954. Una din rezervele importante pentru sporirea producţiei de carne de vacă este îngrăşarea în staulaţie şi pe păşuni a vitelor cornute mari.

Se prevede ca, în comparaţie cu 1954, în 1960 producţia de carne de pasăre să sporească de 2,5 ori — 3 ori şi producţia de ouă de 2,2 ori.

Pentru ca în 1960 producţia de lapte să crească de două ori, este necesar ca producţia de lapte de la fiecare vacă în colhozuri şi sovhozuri să sporească cu 500—600 kg.

Referindu-se la sporirea producţiei de lînă, Hruşciov a subliniat că în cursul următorilor şase ani ea va trebui să crească de 1,8 ori, dintre care lîna fină — de patru ori. Atenţia principală trebuie acordată dezvoltării creşterii oilor cu lînă fină, care sînt cele mai rentabile, asigurînd o mare cantitate de lînă de calitate superioară necesară fabricării ţesăturilor de lînă. Pentru a spori producţia de produse animale, a declarat Hruşciov, trebuie să se treacă cu toată energia la crearea unei baze furajere solide.

Este necesar ca în 1960 producţia de furaje în colhozuri şi sovhozuri să fie sporită cel puţin după cum urmează: furaje concentrate — pînă la 65 milioane tone faţă de 12 milioane tone în 1953, adică de peste cinci ori; furaje însilozate — pînă la 176 milioane tone faţă de 32 milioane tone în 1953, adică de peste cinci ori şi jumătate; rădăcinoase şi bostănoase furajere — pînă la 38 milioane tone faţă de nouă milioane tone în 1953, adică de peste patru ori; cartofi — pînă la 25 milioane tone faţă de 5 milioane tone în 1953, adică de peste cinci ori; furaje grosiere — pînă la 178 milioane tone faţă de 129 milioane tone în 1953, adică de aproape 1,5 ori. O deosebită atenţie trebuie acordată porumbului care dă recolte excepţional de bogate şi care permite să se rezolve problema hrănirii îmbelşugate a vitelor cu furaje suculente şi foarte concentrate.

Vorbind despre sarcinile construcţiei şi despre problemele mecanizării muncii în domeniul creşterii animalelor, Hruşciov a arătat că în viitorii şase ani vor trebui construite în colhozuri mari instalaţii pentru însilozare cu o capacitate totală de cel puţin 45 milioane tone şi va trebui să se realizeze un mare volum de lucrări pentru construirea adăposturilor pentru animale.

Datorită măsurilor luate de partid şi guvern pentru dezvoltarea agriculturii, sporesc considerabil veniturile colhozurilor şi colhoznicilor. Într-un singur an, în multe colhozuri veniturile au sporit de cîteva ori. Acum, mai mult decît oricînd, colhozurile au posibilitatea să aloce fonduri pentru lărgirea producţiei lor şi în special pentru a construi adăposturi pentru animale.

N. S. Hruşciov a subliniat că S.M.T.-urile nu acordă destulă atenţie mecanizării lucrărilor care necesită un mare volum de muncă în sectorul creşterii animalelor, că Ministerul construcţiei de automobile, tractoare şi maşini agricole nu a asigurat în 1954 îndeplinirea planului de producţie la maşinile şi mecanismele necesare creşterii animalelor.

N. S. Hruşciov a subliniat în continuare în raportul său locul important pe care îl ocupă sovhozurile în producţia agricolă. Multe sovhozuri sînt cu adevărat întreprinderi socialiste fruntaşe, avînd un rol important în ridicarea agriculturii. Ar putea fi citate numeroase sovhozuri care au şi depăşit cu mult nivelul respectiv de producţie agricolă necesar ţării.

Experienţa celor mai bune sovhozuri în domeniul dezvoltării creşterii animalelor arată că sovhozurile pot şi trebuie să ocupe un loc important în sporirea producţiei de produse animale. În prezent însă, nivelul de muncă al multor sovhozuri nu corespunde cerinţelor sporite. Anul trecut, sovhozurile nu au îndeplinit planul ce li s-a stabilit în ce priveşte creşterea şeptelului de vite cornute mari şi de porci. Creşte încet şeptelul de vaci. Hruşciov a criticat munca Ministerului sovhozurilor al U.R.S.S. Acest minister trebuie să renunţe la metodele cancelaristo-birocratice de conducere, să se ocupe mai îndeaproape de starea de lucruri din sovhozuri, să obţină ca fiecare sovhoz să fie o gospodărie model şi o gospodărie rentabilă. În faţa sovhozurilor se pun sarcini mari şi de răspundere în acţiunea de sporire a producţiei de produse animale. În viitorii cinci-şase ani sovhozurile din cadrul Ministerului sovhozurilor al U.R.S.S. vor trebui să sporească producţia de carne de 1,8 ori, de lapte — de 2,8 ori, de lînă — de 2,2 ori, de ouă — de patru ori, în comparaţie cu anul 1954.

N. S. Hruşciov a vorbit în continuare despre necesitatea reorganizării sistemului de colectări la produsele agricole, despre simplificarea lui, despre mărirea răspunderii Ministerului Agriculturii al U.R.S.S. pentru aprovizionarea populaţiei.

Ultima parte a raportului a fost consacrată problemelor de conducere a agriculturii şi muncii politice de partid în sate.

Pornind de la indicaţiile leniniste, a spus Hruşciov, Comitetul Central al partidului a aplicat în ultima vreme o serie de măsuri pentru îmbunătăţirea conducerii agriculturii.

Raportorul a făcut cîteva observaţii pe marginea structurii ministerelor agricole. Această structură continuă să fie greoaie, ea avînd încă multe aspecte birocratice. Legătura aparatului cu organele locale continuă să fie slabă, nu se ţine suficient seama de specificul şi posibilităţile diferitelor zone ale ţării, se manifestă încetineală în acţiunea de popularizare şi introducere a experienţei înaintate.

Munca de îmbunătăţire a activităţii aparatului ministerelor agricole şi a organelor locale, a subliniat Hruşciov, nu este o campanie de scurtă durată, ea trebuie desfăşurată în permanenţă şi cu perseverenţă.

Raportorul a vorbit de asemenea despre iniţiativa organelor locale şi despre creşterea răspunderii lor în ce priveşte dezvoltarea agriculturii.

În încheiere N. S. Hruşciov a declarat: În Uniunea Sovietică s-a desfăşurat un avînt neîncetat al industriei, agriculturii, se ridică bunăstarea şi nivelul cultural al oamenilor muncii. Acesta este rezultatul politicii leniniste, pe care o înfăptuieşte partidul comunist, rezultatul muncii eroice a oamenilor sovietici, [illegible] Marx-Engels-Lenin-Stalin.

Succesele noastre sînt remarcabile, însă nu ne putem mulţumi cu cele obţinute; nu ne stă în fire să ne îngîmfăm. Sprijinindu-ne pe realizările noastre, dezvoltînd mai departe industria grea, noi trebuie să obţinem cu perseverenţă pe această bază lărgirea producţiei mărfurilor de consum popular, un puternic avînt al agriculturii în scopul de a asigura creşterea neconteniţă a bunăstării poporului sovietic. Trebuie să lucrăm cu toţii, să nu stăm cu braţele încrucişate, pe frontul muncii noastre constructive paşnice, conştienţi că facem un lucru util pentru poporul nostru, pentru ţara noastră. Această muncă este plăcută şi plină de bucurie, întrucît ea este îndreptată spre întărirea continuă a puterii scumpului stat sovietic, spre ridicarea nivelului de trai al maselor oamenilor muncii.

Hruşciov şi-a exprimat convingerea fermă că, sub conducerea partidului comunist şi a Comitetului său Central, clasa muncitoare, ţărănimea colhoznică şi intelectualitatea, toţi oamenii sovietici vor îndeplini sarcinile trasate în faţa lor în domeniul dezvoltării continue a agriculturii, cu acelaşi succes cu care au fost îndeplinite alte sarcini grandioase ale construcţiei comuniste.

Sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S.

MOSCOVA 5 (Agerpres). — TASS transmite:

În şedinţa din după amiaza zilei de 4 februarie a Sovietului Naţionalităţilor au început discuţiile asupra proiectului bugetului de stat al U.R.S.S. pe 1955. Raportul respectiv a fost prezentat de către ministrul Finanţelor al U.R.S.S., Arsenii Zverev, la 3 februarie — în ziua deschiderii celei de a 2-a sesiuni a Sovietului Suprem al U.R.S.S.

În coraportul său asupra proiectului de buget, Arsenii Safronov, preşedintele Comisiei bugetare a Sovietului Naţionalităţilor, a comunicat că Comisia propune o oarecare sporire a capitolului venituri al bugetului şi schimbarea volumului alocaţiilor pentru unele acţiuni în domeniul economiei şi culturii. El a propus să se aprobe bugetul de stat al U.R.S.S. pe 1955 cu amendamentele prezentate de Comisia bugetară.

Toţi deputaţii care au luat cuvîntul în cadrul şedinţei sovietului naţionalităţilor, s-au pronunţat pentru aprobarea bugetului de stat al U.R.S.S. cu amendamentele prezentate de comisia bugetară. El au făcut de asemenea numeroase propuneri concrete, a căror traducere în viaţă e menită să ajute la lichidarea anumitor lipsuri în conducerea unor ramuri ale economiei naţionale.

*

MOSCOVA 5 (Agerpres). — TASS transmite:

Cea de a doua sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S. îşi continuă lucrările. În cele două camere — Sovietul Uniunii şi Sovietul Naţionalităţilor — se discută proiectul bugetului de stat al U.R.S.S. pe anul 1955.

În dimineaţa zilei de 5 februarie a avut loc o şedinţă a Sovietului Naţionalităţilor. Ivan Benediktov, ministrul agriculturii al U.R.S.S., a subliniat în cuvîntarea sa uriaşa însemnătate a hotărîrii cu privire la sporirea producţiei creşterii animalelor, adoptată acum cîteva zile de Comitetul Central al Partidului Comunist. Producţia de carne în U.R.S.S. va creşte anual cu aproape un milion tone, de lapte — cu 5,4 milioane tone, de lînă — cu 33 mii tone. Creşterea medie anuală a producţiei de carne va spori de aproape 3 ori, de lapte — de peste 6 ori, de ouă — de 2,3 ori. Agricultura sovietică nu a cunoscut încă un asemenea ritm de creştere a producţiei.

În şedinţa din 5 februarie mulţi deputaţi au vorbit despre succesele obţinute în dezvoltarea culturii socialiste.

Ivan Kairov, ministrul învăţămîntului al R.S.F.S.R., a subliniat că anul acesta vor fi cheltuite în U.R.S.S. pentru învăţămînt 68,4 miliarde ruble. Pentru construirea de şcoli noi şi pentru întreţinerea şcolilor elementare, de şapte ani şi medii de zece ani existente sînt alocate 23 miliarde ruble. Numai în R.S.F.S.R. au fost construite şi inaugurate anul trecut 940 noi clădiri pentru şcoli.

În şedinţa din 5 februarie a Sovietului Naţionalităţilor au mai luat cuvîntul deputaţii Kuluipa Konducialova (Kirghizia), Leonid Lenţman (Estonia), Iakov Zanobian (Armenia), Nurdjamal Durdieva (Turkmenia), Ivan Beliaev (R.S.S. Karelo-Fină), Vasili Zotov — ministrul Industriei mărfurilor alimentare al U.R.S.S.

Şantajul atomic nu ne poate înspăimînta

Multe speranţe şi planuri şi-au legat de monopolul armelor atomice cei ce visează să cucerească omenirea; pentru stăpînii trusturilor imperialiste, monopolul armelor atomice a fost zeul căruia i-au jertfit toate credinţele. Monopolul armelor atomice era mijlocul cel mai de preţ al politicii „de pe poziţii de forţă" dictată de cercurile agresive americane. De aceea azi, cînd monopolul armelor atomice nu mai este decît o amintire de demult, iar şantajului atomic i s-au muiat picioarele, nu-i de mirare că cei ce-şi făuriseră planurile agresive bazîndu-se pe aceste mijloace fac tot ce le stă în putinţă pentru a mai salva ce se poate din gloria politicii atomice. Pe această linie se situează şi ultimele încercări ale cercurilor agresive americane de a legaliza folosirea armelor atomice.

Încercărilor lor disperate de a reumfla balonul spart al şantajului atomic li se opun însă azi sutele de milioane de luptători pentru pace din întreaga lume care înţeleg tot mai bine grava primejdie pe care o reprezintă pentru omenire dezlănţuirea unui război atomic. Împotriva planurilor nebuneşti urzite de minţile înfierbîntate ale celor ce vor să distrugă omenirea cu pustiitoarele arme atomice şi cu hidrogen se ridică oameni de cele mai diferite convingeri politice, concepţii religioase şi poziţii sociale în rîndul cărora Apelul Consiliului Mondial al Păcii a găsit un puternic răsunet. Alături de ei se găsesc tot mai mulţi oameni de ştiinţă din ţările capitaliste şi savanţi care cunosc tainele folosirii celei mai mari descoperiri a minţii omeneşti, tainele folosirii energiei nucleare. Mulţi dintre aceşti savanţi nu pot fi bănuiţi nici pe departe că ar nutri vreo simpatie pentru sistemul de viaţă din U.R.S.S. sau ţările de democraţie populară. Ceea ce-i determină pe toţi să-şi ridice glasul împotriva planurilor de a folosi energia atomică în scopuri de război e înţelegerea grozăviilor pe care le-ar aduce omenirii folosirea armelor atomice şi cu hidrogen. Ei îşi dau de asemenea seama că de fapt baza şantajului atomic — aşazisa superioritate atomică imperialistă — nu mai există de mult.

Recent, academicianul D. Skobelţîn înfăţişa în scrisoarea adresată revistei „Mejdunarodnaia jisni" (Viaţa internaţională) părerile exprimate în legătură cu problema interzicerii armei atomice de cunoscutul fizician englez P.M.S. Blackett într-o serie de articole ale sale publicate de revista engleză „News Statesman and Nation". Articolele profesorului Blackett analizează situaţia ivită în prezent (în special pentru Anglia) în domeniul înarmărilor şi a strategiei militare în urma ultimelor realizări ale ştiinţei şi tehnicei (folosirea energiei atomice şi termo-nucleare). Cu toate că în analiza făcută Blackett ţine în primul rînd seama de aşazisa doctrină care are în vedere folosirea armelor atomice ca o contrabalansare posibilă a forţelor terestre ale celeilalte părţi în cazul unui conflict militar, el dă răspuns la o chestiune de care cei ce aţîţă la războiul atomic încearcă să nu ţină seamă. Blackett arată, pe baza studierii amănunţite a diferitelor date oficiale şi neoficiale publicate în diferite ţări şi în special în presa din S.U.A., că după crearea aşa numitei bombe cu hidrogen, avantajul cantitativ al S.U.A. în armament atomic (avantaj pe care ele l-au avut poate, imediat după terminarea celui de al doilea război mondial) nu mai poate juca actualmente nici un rol.

Vorbind despre esenţa fenomenelor fizice folosite la explozia substanţelor din bomba atomică şi din bomba cu hidrogen, academicianul Skobelţîn arată că sînt două procese opuse. Explozia bombei atomice are loc în urma degajării unei mari cantităţi de energie ca urmare a sfărîmării unora din cele mai grele nuclee atomice (uraniul 235 este singura materie primă naturală folosită la degajarea energiei nucleare pe această cale. Uraniul 235 are unul din cele mai grele nuclee atomice). Dacă în reactoarele atomice şi în bombele atomice pe bază de uraniu energia uriaşă degajată este rezultată de pe urma dezagregării (sfărîmării) nucleelor, în exploziile bombelor cu hidrogen procesul este complet opus. Aici uriaşa energie nu mai este rezultatul distrugerii celor mai grele nuclee ale atomilor, ci, dimpotrivă, rezultatul unui proces de fuziune, (de unire) a nucleelor celor mai simpli şi mai uşoare. (Cel mai simplu şi mai uşor nucleu atomic este nucleul atomului de hidrogen). Această unire a celor mai uşoare nuclee în combinaţii noi, mai complicate, degajă o energie care a fost calculată a fi cam de o mie de ori mai mare decît cea obţinută în cazul exploziilor atomice de la Hiroşima şi Nagasaki.

Producerea exploziilor cu hidrogen (termonucleare) este strîns legată de realizările însemnate dobîndite în perfecţionarea tehnicii atomice. Tehnica atomică a făcut posibilă realizarea acelor temperaturi de milioane de grade care stau la baza proceselor termonucleare. Realizarea bombei cu hidrogen permite însă să se afirme că au fost învinse greutăţile de care este legată producţia substanţelor necesare fabricării bombelor atomice. În primul rînd este vorba de materia primă folosită. Hidrogenul este mult mai uşor de fabricat şi mult mai ieftin în comparaţie cu uraniul, care se extrage greu şi este foarte costisitor sau chiar în comparaţie cu plutoniu, care rezultă din reacţiile nucleare produse în reactoarele atomice. În al doilea rînd investiţiile de capital pentru producerea materiilor prime necesare exploziilor cu hidrogen nu mai sînt atît de mari ca investiţiile care au fost necesare în primul stadiu al producţiei de arme atomice — producţie care folosea uraniul sau substanţe derivate din el — iar timpul pentru dezvoltarea producţiei de materiale necesare exploziilor cu hidrogen este mai scurt.

Acestea toate contribuie la schimbarea radicală a situaţiei în armamentul atomic. În această situaţie, cînd deja U.R.S.S. a fabricat bomba cu hidrogen, nu se mai poate vorbi nicidecum de o superioritate a S.U.A. în domeniul armamentului atomic.

Aceasta este de altfel şi concluzia la care ajunge şi fizicianul englez Blackett. Deci în prezent nu se mai poate vorbi de avantajul obţinut în S.U.A. prin cîştigul de timp de la începutul aşa numitei „noi ere atomice"... Acest avantaj a fost pierdut.

În ultimul articol al ciclului pe care l-a publicat profesorul Blackett pornind de la premisa că U.R.S.S. a ajuns, probabil, în prezent, la egalitate (cu S.U.A. — nota acad. Skobelţîn) în ceea ce priveşte fabricarea bombei cu hidrogen, arată că ideia folosirii şantajului atomic în politica internaţională trebuie abandonată.

Aşa cum arată în scrisoarea sa academicianul Skobelţîn, există o soluţie pentru a se ieşi din acest impas. Această soluţie cere să nu se pornească numai de la premisa că factorul principal al relaţiilor internaţionale îl constituie numai noile forţe puternice ale naturii, descoperite prin realizările ştiinţei şi tehnicii în ultimii ani. Sînt şi alţi factori şi factori principali într-adevăr, de care trebuie să se ţină seama în dezvoltarea relaţiilor internaţionale. Poate fi oare ignorat faptul că pe o pătrime din glob 900 de milioane de oameni eliberaţi de jugul exploatării îşi construiesc o viaţă nouă? Că aceşti oameni nu vor accepta niciodată să-şi mai vîre capul sub jugul capitalist? Sau poate fi călcată în picioare năzuinţa de pace tot mai puternică a popoarelor?

Oricîtă forţă vor ascunde în ele bombele atomice şi cu hidrogen ele nu vor putea sta în balanţă cu uriaşa forţă a omenirii iubitoare de pace, frontul partizanilor păcii. Milioanele de oameni simpli din acest uriaş front cer cu tot mai multă hotărîre celor ce mai încearcă să folosească şantajul atomic să renunţe la planurile lor nebuneşti. Ele vor ca în lume să se instaureze înţelegerea între popoare. Problemele litigioase să fie rezolvate pe cale paşnică, pe bază de tratative şi acorduri echitabile pentru toate părţile interesate. Tot mai mult sprijină milioanele de oameni simpli politica externă dusă de U.R.S.S., deoarece această politică ţine seama tocmai de năzuinţele de pace ale tuturor popoarelor. Statul Sovietic, care nu s-a lăsat şi nici nu se va lăsa intimidat de nici o politică diplomatică „dură", a făcut în nenumărate rînduri propuneri puterilor occidentale să renunţe la politica „de pe poziţii de forţă". Statul Sovietic a făcut nenumărate propuneri pentru rezolvarea problemelor politice internaţionale litigioase, pentru reducerea înarmărilor şi pentru interzicerea armelor atomice.

În faţa primejdiei pe care o ridică uneltirile celor care plănuiesc distrugerea omenirii cu armele atomice, Uniunea Sovietică reprezintă o puternică pavăză. Nu vor putea să nu ţină seama războinicii atomişti de faptul că armele atomice sînt deţinute şi de cel mai avansat stat din lume, care se opune folosirii energiei atomice în alte scopuri decît cele paşnice. Soluţia care corespunde intereselor vitale ale tuturor popoarelor este traducerea în viaţă a interzicerii armei atomice şi cu hidrogen. Omenirea nu va precupeţi nimic pentru a bara calea războiului atomic.

O importantă victorie a luptei poporului francez

Puternica şi larga mişcare populară din Franţa împotriva reînvierii militarismului german a înregistrat o importantă victorie; guvernul Mendes-France a fost răsturnat de către Adunarea Naţională Franceză. Guvernul a căzut în urma dezbaterilor care au avut loc în parlament cu privire la politica sîngeroasă dusă în coloniile franceze din Africa de Nord. Deputaţii au ţinut însă să-şi manifeste prin votul lor de neîncredere dat lui Mendès-France — omul reînarmării Germaniei occidentale — dezaprobarea faţă de întreaga lui politică nefastă Franţei. Că aceasta era semnificaţia votului au dovedit-o uralele prelungite cu care deputaţii au primit rezultatul numărătoarei voturilor, rezultat care anunţa căderea guvernului Mendes-France. Ei l-au huiduit apoi îndelung pe fostul preşedinte de consiliu cînd a încercat să mai ia cuvîntul. De mulţi ani nu s-a pomenit în parlamentul francez o manifestaţie atît de plină de ură şi dispreţ pentru un guvern răsturnat.

De ce această ură şi acest dispreţ? Mendes-France a venit la putere luîndu-şi angajamentul solemn să servească interesele Franţei şi interesele păcii. Dar în cele 7 luni şi jumătate cît a fost şeful guvernului, el a servit numai interesele imperialismului american trădînd cauza Franţei. Prin tot felul de manevre, presiuni şi şantaje el a impus parlamentului să ratifice acordurile de la Paris cu toate că el ştia precis că la baza acestora sta refacerea Wehrmachtului, duşmanul de moarte al Franţei. Mendès-France a înhămat Franţa tot mai mult la carul politicii războinice a S.U.A. cu toate protestele viguroase ale poporului francez şi cu toate avertismentele deschise şi sincere primite din partea Uniunii Sovietice, aliata fidelă a Franţei. La venirea la putere a lui Mendes-France masele populare franceze impuseseră deja încetarea războiului murdar din Indochina. Poporul francez voia să aibă relaţii paşnice cu popoarele din această peninsulă şi să fie reduse uriaşele cheltuieli militare — o povară grea pe grumazul celor ce muncesc. Dar Mendes-France a pus la dispoziţia imperialiştilor americani sudul Indochinei ca să construiască baze militare de atac pentru noi agresiuni. El s-a arătat tot mai mult ca sprijinitor al monopolurilor şi al politicii de război. De aceea Mendes-France s-a declarat de acord şi cu hotărîrea Conferinţei ţărilor Uniunii Atlantice care s-a întrunit la sfîrşitul lui decembrie 1954, şi care prevedea pregătiri pentru un război atomic. De asemenea, în loc să reducă cheltuielile el le-a sporit. Afaceriştii francezi în cîrdăşie cu monopolurile americane şi germane au cunoscut o epocă de aur sub guvernarea lui Mendes-France. În schimb poporul francez a fost sărăcit şi mai mult. Salariile muncitorilor au scăzut la jumătate faţă de 1938. Muncitorii agricoli duc o viaţă de cîine. Ţăranii care au un petec de pămînt s-au văzut grav ameninţaţi să-l piardă. Experţii guvernului declaraseră nu de mult că 800 de mii de gospodării individuale, pe care ei le socotesc puţin rentabile, trebuie să dispară, bineînţeles ca să fie înghiţite de marii proprietari! Totodată guvernul Mendes-France lăsa fără răspuns protestul vehement al cultivatorilor împotriva disproporţiei tot mai mari dintre preţurile industriale şi cele agricole. Cînd la 1 februarie, 20 mii cultivatori au manifestat în oraşul Lille, forţele poliţieneşti au tras în manifestanţi. Mulţi dintre ei au fost răniţi şi omorîţi.

Cu toată politica sa antinaţională şi antipopulară, Mendes-France trăgea totuşi nădejdea că prin corupţie şi prin măsuri reacţionare să poată să se menţină la putere. El a remaniat nu mai puţin de cinci ori guvernul său în cele cîteva luni cît a fost preşedinte de Consiliu de Miniştri. Mendes-France împărţea portofoliile ministeriale ca pe nişte bacşişuri şi înmulţea crearea de funcţii gras plătite pe care le oferea apoi deputaţilor pentru a le cîştiga votul. El a revizuit pînă şi Constituţia pentru a avea la îndemînă un alt mijloc cu care să înăbuşe glasul deputaţilor comunişti, deputaţii poporului. Mendes-France se pregătea să modifice şi legea electorală pentru a putea fura voturile date de poporul francez comuniştilor, cei mai consecvenţi apărători a intereselor naţionale franceze şi ale oamenilor muncii francezi. Dar poporul francez nu i-a dat timp să comită toate fărădelegile plănuite.

În toată Franţa au avut loc numeroase acţiuni la care au participat toate păturile populaţiei şi care au impus deputaţilor voinţa patriotică de a pune capăt politicii dusă de Mendes-France. Lupta maselor populare a măturat guvernul trădător, arătînd că pînă la urmă, voinţa poporului nu poate să nu învingă.

Guvernul care va urma guvernului Mendes-France, alungat în chip ruşinos, nu se va putea menţine decît dacă va ţine seamă de această voinţă care cere anularea acordurilor de la Paris, o Franţă independentă şi paşnică în care drepturile celor ce muncesc să fie respectate.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii din R.P.R. Apare de două ori pe săptămînă. Redacţia Bucureşti, Piaţa Scînteii. Telefon 7.60.10, 7.60.20. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". Abonamente: pe 3 luni, 5 lei; pe 6 luni, 10 lei; pe 1 an, 20 lei. Abonamentele se fac de către oficiile poştale, factorii poştali, difuzorii voluntari de la sate, din gospodării colective, gospodării agricole de stat şi S.M.T.